

BARCELONA

BOOM!

4 - 10
D'ABRIL
2019

ZWOM

**FANS
DEL
CÒMIC**

~~2,95€~~

TE'L PODEM
REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES
ANUNCIANTS

LV

6 d'abril

#gentactiva

Activa la vida,
millora la vida

Dia Mundial de l'Activitat Física

Del sofà a qualsevol activitat, de la consola a un partit de futbol amb els amics, de l'ordinador a la bicicleta... hi ha una petita distància que et millorarà la vida. Pel present i pel futur del teu cos i de la teva ment, per la teva salut i pel teu benestar.

Acumular 30 minuts d'activitat física diària en adults i gent gran i 60 minuts en infants i adolescents millora la vida.

Inscriu-te i participa a:
esport.gencat.cat/gentactiva

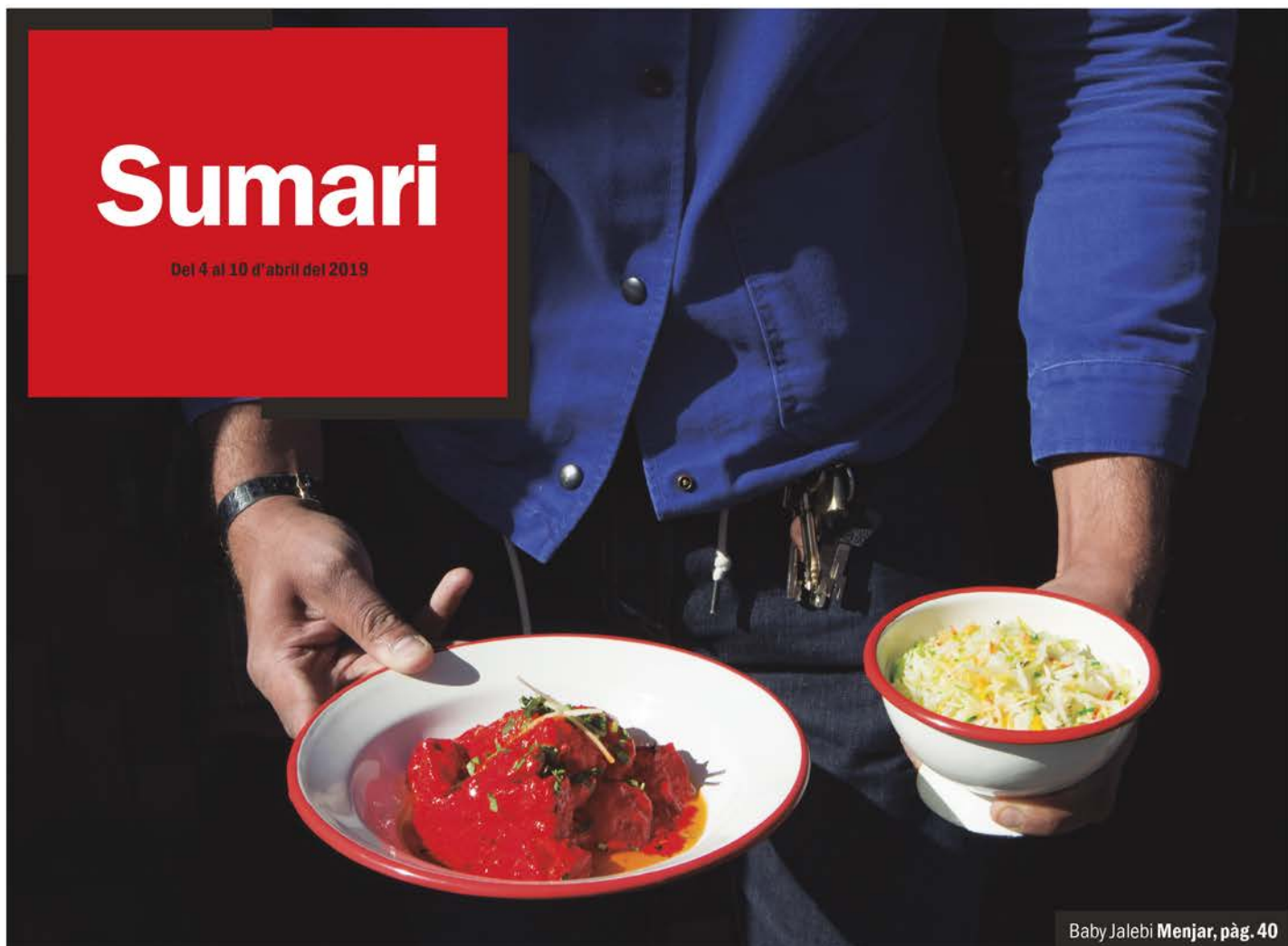

Generalitat
de Catalunya

7,5 Milions
de futurs

Sumari

Del 4 al 10 d'abril del 2019

Baby Jalebi **Menjar**, pàg. 40

MARIA DIAS

Daniel J. Meyer **Teatre**, pàg. 31

MARIA DIAS

August Sander **Art**, pàg. 38

AUGUST SANDER

Martina Manyà **Tendències**, pàg. 44

Reportatges

14. Herois de barri

Ricard Martín i Maria Junyent han trobat els valhalles del còmic barceloní: les botigues que ens assorteixen de les vinyetes que necessitem per ser feliços.

18. Top 10 del saló

Daniel Clowes, Ana Penyas, Jaime Martín i set perles més de la 37a edició del Saló del Còmic.

Seccions

- 04. Ara i aquí
- 20. Coses per fer
- 28. Cinema
- 31. Teatre i Dansa
- 33. Música i Nit
- 37. LGBTI
- 38. Art
- 40. Menjar i Beure
- 44. Tendències

CONVERSA AMB NOSALTRES

 facebook.com/timeoutbcn

 @timeoutbcn

 @timeoutbcn

MIRA AIXÒ!

Per **María José Gómez**

Vincles En aquesta revista ens citem amb els cupidos binaris al Fight i a la secció LGBTI, on anunciem una nova app per a les noies que s'ho volen passar bé. I també parlem d'altres relacions: de família –un restaurant de cuina pakistanesa que és un homenatge a la mare–, d'amistat –la cançó que va treure de la depressió l'amic de Pau Vallvé–, artístiques –la col·laboració entre l'artista Martina Manyà amb la dissenyadora Ana Tichy–...

Ara i aquí

Per Ricard Martín i Josep Lambies
timeout.cat/barcelona

Tria de què escriuen Tina Vallès,
Maria Cabrera, Sebastià Portell i
Gonzalo Torné a @TimeOutBCN

Els dos London Bar

Un relat de Gonzalo Torné

SEGUR QUE HEU sentit parlar del London Bar i segur que mai de la vida heu sentit parlar del London Bar. Com és possible? Mecànica quàntica del rumor? No és pas això. No és pas això. Hi ha el London Bar, el famós, el mític, el de Nou de la Rambla. I hi ha el London Bar, el nostre, el de la Dreta de l'Eixample. Al primer encara hi pots anar; al nostre, el bo... ja només segueix obert en les ments del Grup. Durant els quatre anys de carrera hi anàvem tots els dilluns i els dimecres; vam intentar anar-hi també els divendres, però els divendres són moguts. La coincidència de noms ens ajudava a desprendre'ns dels pesats sense mentir (les mentides no ens agradaven, i el Grup començava a tenir carisma):

—On aneu?

—Al London Bar.

Com ningú volia quedar com un idiota ningú s'atrevia a dir que havia anat al London Bar i no ens havia trobat. La coincidència de noms era el millor amagatall: ocult a la vista de tothom.

Per descomptat, cap de nosaltres va posar mai un peu al London Bar, l'altre, el de Nou de la Rambla: quedava lluny, i encara que era famós, el seu mite era completament circumstancial, i quedaria eclipsat pel desenvolupament de la nostra glòria artística. En públic no ho dèiem gaire sovint (el nostre ofici va ple de modestos i de supersticions), però estàvem segurs que no trigarien a organitzar-se visites turístiques per contemplar el London Bar, el nostre; i fer-se fotografies a les taules on sèiem i creàvem.

El lloc no era gran cosa, per no dir que era un forat llimós, però la foscor ens ajudava a recordar la brillantor que s'apoderava de nosaltres quan treballàvem junts. Suposo que ens dedicàvem al teatre, però, epl!, no a un teatre convencional, de text, deutor de la tradició, que avança a trompades sobre les croses del text. No és pas això. No és pas això. El nostre teatre anava molt més enllà dels textos, els gestos i la *performance*. No és senzill explicar-ho ara, així, en fred. El vam batejar London Style i, si tot hagués rutllat, només caldria dir el nom per convocar en la ment

de l'oient imatges dels nostres espectacles. Espectacles teòrics, perquè el cert és que finalment... no vam fer res. Res de res de res de res.

Us explicaria la història, però és un relat llarg i avorrit, i la pausa per fer el cafè que em permeten a l'oficina de patents no dona per a més. La cosa va acabar com el rosari de l'aurora, i no ho dic per l'Aurora, la pobra. Quan penso en el que van fer i van deixar de

fer el Claudi, el Tony i la bleada esglaiada de la Dolors, se'm mengen els dimonis. No soc rancuniós, però espero que els vagi malament; una nit vaig somiar que els atropellava un camió, i em vaig despertar com si sortís d'un bany tebi en una illa paradisiàcia. Ahir vaig passar pel London Bar, el nostre: tancat, amb les finestres tapiades, la metàfora ideal; quina basarda.

→ La setmana que ve... 'Casa de colònies' per Maria Cabrera.

**La coinci-
dència
de noms
era el
millor
amagatall**

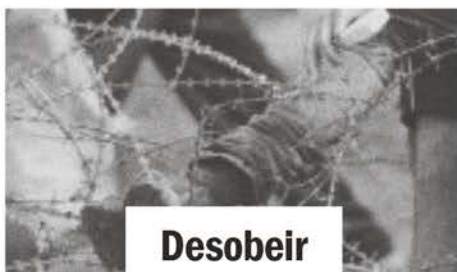
QUÈ FER SI VOLS...

Tres coses que has de fer aquesta setmana

Recordar

El Suite Festival porta al Liceu **Rufus Wainwright** i el seu All These Poses Tour, amb què commemora el vintè aniversari del seu debut del 1998 i del seu segon disc d'estudi, *Poses* (2001). Dimarts 9 a les 21 h.

Desobeir

El centre d'imatge Mecànic inaugura **Desobediències: una caixa d'eines**; exposició col·lectiva que reflexiona amb imatge i paraula sobre les desobediències civils. Es pot visitar fins al 25 d'abril.

Descobrir

El **Docs Barcelona** tria cada mes un documental que es projecta a diversos espais de la ciutat. A l'abril és el torn de *Namrud el problemàtic*, la història d'un controvertit músic palestinoisraelià.

MEDITERRANEAN IPAs

Presentem COMLOT, la nostra IPA mediterrània, elaborada amb llúpul de la localitat tarragonina de Prades. Una regió amb un clima i una tipologia de terreny molt similars als de les grans regions productores de llúpul a nivell mundial.

Una recepta complexa que incorpora 8 varietats de llúpul: Nugget (Prades), Summit, Willamette, Citra, Centennial, Simcoe, Amarillo i Mosaic.

Una cervesa intensa amb notes de fruites tropicals i cítrics.

Damm 2019

COMLOT
IPA

— MEDITERRANEAN
INDIA PALE ALE —

QUEDA'T AMB ELLES

Van néixer després dels Jocs Olímpics i ja es fan sentir.
Recorda els seus noms

Marta Duran i Mireia Casulleras

Científiques, 25 anys.
@marta_durgu @mireiacasu

Qüestioneu les condicions dels doctorats en R+D.

Mireia Casulleras: És molt difícil accedir-hi, et demanen carrera universitària, un màster obligatori i una beca, que són molt competitives.

Marta Duran: I un cop dins, et donen pocs diners i pocs anys per fer la recerca. Exigeixen molt, com donar classes a banda, i donen molt poc.

Us heu plantejat marxar fora?

M.D.: La ciència està més valorada, es cobra més, es fan menys hores. Però aquí tenim família i amics.

M.C.: I també s'ha de fer país, volem investigar aquí per fer avançar la ciència i la tecnologia.

Quina recerca esteu fent vosaltres?

M.C.: Estem dins d'un grup del Clínic a l'àrea de malalties hepàtiques, la tercera causa de mort al món.

M.D.: Ara mateix l'únic tractament que hi ha per a la cirrosi hepàtica és el trasplantament de fetge, i nosaltres busquem una alternativa.

Sempre es diu que hi ha poques dones científiques.

Una científica:
Lynn Margulis,
que va formular
la teoria de
l'endosimbiosi.
Un avenç:
El fetge en 3D.

M.D.: Doncs, de fet, la major part del nostre institut d'investigació són dones. El que passa és que entre els directius i els investigadors principals, la major part són homes.

M.C.: Jo crec que això canviarà amb el relleu generacional, per força, les directives futures hauran de ser dones! ■ *Begoña García Carteron*

IRENE FERNÁNDEZ

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no)
que hem sentit aquesta
setmana als carrers de
Barcelona

Noies adolescents al
metro:

–¿Cómo se llama eso
que dura un rato?

–¿Provisional?

–¡Sí! ¡Eso!

Una noia demana cita
al metge per telèfon:

–Val, què he de fer?

**Beure molta aigua i
no pixar?**

Dues senyores al
mercat de Sant Antoni:

–La actriz esa de la
serie lo tiene todo
operado.

–¡Sí! ¡Por eso se llama
Sandra Buló!

Dues noies es troben
pel carrer:

–Tia, estàs anant al
gimnàs?

–No! Estic intentant
sobreviure!

A la cua del cafè:

–Tengo caca. Pero ya
he hecho caca tres
veces hoy.

–Tres veces en un día
no es muy normal,
que digamos.

Vas néixer després del 92? Escriu-nos a redaccio@timeout.cat

Alba Abelló
Social media manager

FIGHT!

Eugènia Sendra
Art i Tendències

Aquesta setmana: Les apps per lligar

(i la setmana que ve... Ballar arrambant)

Dona'm un 'super like'

Tinder, Grindr, Lovoo, OkCupid, Wapa, Twindog, MagLes Match... Podria inventir els mil caràcters del Fight a anomenar totes les aplicacions que existeixen per lligar i, a vegades, trobar l'amor. Sí, sí... He dit 'AMOR'! I és que vivim en una societat que considerem moderna però encara seguim tenint al cap aquell amor Disney i naïf de noi coneix noia a plaça Catalunya, les seves mirades es creuen, se somriuen tímidament, ell s'asseu al banc on ella està llegint Orgull i prejudici i s'enamoren perdudament. No dic que això no pugui passar –sisplau, no llegiu allà, que està ple de coloms i el llibre pot quedar ben bonic–, però si no us acaba de convèncer deixar-ho tot en mans del destí, agafeu el mòbil i comenceu a donar-li canya a l'amor i al flirteig.

L'amor no té fronteres, oi? Doncs elimineu tots els prejudicis sobre trobar l'amor a internet i canvieu l'excusa de 'no tinc temps per conèixer gent nova' per la de 'ja no tinc més espai al mòbil per descarregar-me més apps per lligar'.

Quina mandra!

Sempre he pensat que hauria d'haver nascut abans del 83 i el mateix argument em serveix per justificar el meu caràcter analògic. D'aplicacions al mòbil, en vull les justes. Les que serveixen per trobar parella em fan mandra... una mandra suprema. Me n'han parlat bé i sé de gent fantàstica que s'ha conegut via Tinder o similars, i també de parelles que funcionen després d'haver intercanviat match, converses via WhatsApp o similars i una primera trobada, i una altra i una altra... Suposo que em poden els prejudicis i una certa inexperiència a l'hora de sortir al carrer a buscar amics o parella, però vull pensar que encara es pot conèixer gent a l'antiga i que l'espurna salta mirant els ulls de l'altre, i no la pantalla del mòbil que et permet un primer filtre. Per circumstàncies de la vida sento la necessitat de conèixer gent i alhora m'he adonat que, si tenim parella, família, arrels, una vida construïda, acostumem a ser menys oberts a noves coneixences. No em cal Tinder, però si us mola el meu ganxo i la meva ganyota, doncs que ja sabeu on trobar-me.

GRRRR!

Grans coses que envegem d'altres llocs

Ciutats per enorgullir-se'n com Nova York

Si una enquesta us preguntés què us sembla Barcelona, què respondríeu? De fet ja ho heu fet i no en sortim tan ben parats com altres capitals del món. L'enquesta anual Time Out Index va traçar, a partir de 34.000 opinions de ciutadans anònims de tot el planeta, un mapa de les ciutats més atractives des de múltiples perspectives (oci, comoditat, simpatia dels seus habitants...). L'urbs guanyadora ha estat Nova York, en part gràcies a la seva tan bé valorada diversitat social, una immillorable oferta cultural i una inabastable escena gastronòmica. Les comparacions sempre són odioses, però amb la Gran Poma per davant, encara més. ■ Manuel Pérez

Més coses que voldríem tenir a BCN a timeout.cat/grrrr

BCNQUIZ!

Còmic

Per Ricard Martín

N'estem orgullosos! Per la nostra ciutat és per on va entrar el còmic a Espanya i on s'han creat els grans personatges. Què en saps?

1. Quan van arribar els còmics de superherois a Espanya?

01. El 1974, amb la mort de Franco. El Capità Amèrica lluitava per la democràcia, i el règim el considerava subversiu.

02. El 1964, de la mà d'Ediciones Vértice.

03. Als anys 50, a les butxaques dels mariners de la Sisena Flota nord-americana.

2. Genis de la vinyeta

B O S C A R E

→ Creador dels bessons i el mort de gana.

L L A R G A D O

→ La Maria i ell, també el Makoki.

A R P I T U

→ La mare de l'Esther.

La gran figura de la segona època de Bruguera va crear els personatges de còmic espanyol més famosos del món.

IDENTI-KIT!

És una màquina: té 83 anys i fins fa poc encara feia sis àlbums a l'any sobre els dos ineptes agents secrets.

3. Cert o fals?

→ Manuel Vázquez, immortal creador de 13, *rue del Percebe* o *Anacleto, agente secreto*, va ser un morós patològic.

4. Quin còmic retrata l'explotació als dibuixants de Selecciones Ilustradas?

01. *El invierno del dibujante*, de Paco Roca.

02. *Los profesionales*, de Carlos Giménez.

03. *Sangre, sudor y tinta china*, de Josep Maria Beà.

→ **SOLUCIONS:** 1. 2. **VÉRTICE.** Recordeu aquells tebeos cures de quarantena? Spiderman ens el van portar el 1969, però el primer superheroï editat a Espanya va ser el britànic Zarpa de Acero, el 1964. 2. Josep **ESCOBAR** va retratar com ningú el costumisme de postguerra amb *Ziply* i *Zape* i *Carpanta*. **GALLARDO** és un dels grans de l'*underground* que millor ha sabut reciclar-se: en el còmic social i la il·lustració. **PURITA** Campos. 3. Cert! Per aconseguir avançaments de Bruguera, va arribar a fingir la mort del seu pare, o va entregar còmics amb només la primera pàgina. 4. 2. No només l'explotació de l'editor Torralba: la crueltat de les putades que es feien els joves autors és d'antologia. **IDENTI-KIT: IBÁÑEZ.**

Si no treballés a Time Out seria...

Caçadora de tresors submarins

Vanessa González
Adj. de direcció de negoci

Més que pel tresor en si, el que realment em mouria a submergir-me a les profunditats de l'oceà seria la meua curiositat (per no dir tafañeria) per saber el que s'amaga allà sota. I no parlo dels milions de peixos, algues, estrelles, coralls, etc., que també deu ser fascinant, sinó dels milers de vaixells amb

milers d'objectes i, per què no, tresors que inclouen. Sempre m'han atret els llocs abandonats, ja sigui a sota o a sobre del mar, i no sé gaire bé per què: potser perquè sé que amaguen històries de gent que en algun moment els van donar vida. Al final és això el que realment m'interessa: les històries.

Troba més inspiració per descobrir Barcelona i gent al·lucinant a timeout.cat

SÈRIES

Absentia

UNA D'AQUELLES SÈRIES

que se't planten un diumenge al menjador de casa, et tanquen la porta amb clau i sense adonar-te'n ja t'has fumet el dia davant la pantalla: has begut oli, hi estàs enganxat. El segrest d'una agent de l'FBI que tothom dona per morta i reapareix al cap de sis anys amb unes cicatrius vitals descomunals. Una premissa que necessita crispates i deixar que el vostre cervell abraci l'entreteniment. El thriller psicològic que us hipotecarà el cap de setmana.

■ *Serielizados*

→ AXN. Dimarts. 22.57 h.

A favor

Stana Katic, la parella de ball de *Castle*, es treu de sobre els estereotips d'actriu 'mona' per fer un personatge brut, sofert, de carrer, tal com raja. La seva interpretació acompanyada d'una realització trepidant són el millor de la sèrie.

En contra

Si heu vist sèries sobre desaparicions, costarà que us sorprengui. Hi veureu llocs comuns, però sempre us quedarà l'Emily, la protagonista interpretada per Katic. La segona temporada es va estrenar fa una setmana i és droga dura.

DICIONARI URBÀ

ARGOT PER A BARCELONINS XERRAIRES

Per Josep Pedrals

Entafurar

Verb que retrata l'acció de fer caure algú en el vici de les cases de jocs i apostes (convertir una persona en tafur) tot descrivint la incitació vers la decadència com un confinament en un forat de perdició ('entaforar').

3 RAONS PER LLEGIR...

VISC, I VISC, I VISC

Maggie O'Farrell

→ Trad. de Marc Rubió. L'Altra Editorial.

247 pàg. 19,95 €.

1.

Moro, i moro, i moro

Maggie O'Farrell (Irlanda del Nord, 1972) ha vist la mort de prop. La mort que per atzar no ha arribat, la mort d'un fill que no ha nascut, la decadència del cos. En aquest llibre narra disset episodis en què la vida ha trontollat, i ho fa amb molta llum. Aquest és un llibre de la mort que parla de la vida.

2.

Ser dona

Una adolescent que treballa en un refugi de muntanya aprofita el dia de festa per pujar a un turonet. Es creua amb un home que la saluda. En un instant pren consciència de la situació: passi el que passi, allà ningú podrà sentir-la, per molt que cridi. Així comença el llibre. Desgraciadament, qualsevol dona pot entendre de què parla.

3.

L'avortament

"Si el fetus està mort, segueixes estant embarassada?", es pregunta O'Farrell, a qui acaben de dir-li que el fill que duu al ventre no naixerà viu, mentre en gronxa un altre. Encara avui, l'avortament és un tabú que ens fa mal i ens aïlla. Una mena de vergonya, de culpa que ens consumeix. O'Farrell fa l'exercici de parlar-ne sense embuts. ■ Maria Junyent

Ara i aquí

MÓN TIME OUT

Juga al Kave-Pong!

HO HEU LLEGIT bé: Kave-Pong! Una variació lliure del ping-pong que ens hem inventat entre Time Out i la botiga de mobles i decoració Kave Home. I que, de fet, s'assembla més al bàsquet, ja que consisteix a encistellar un màxim de pilotes en una sèrie de gerros. Us hi animeu? Aquesta serà la segona de les quatre cites que muntem cada dimecres d'aquest mes d'abril a diferents barris de Barcelona. I us hi heu d'apuntar en parella per reservar la vostra plaça doble a través

del nostre web com més aviat millor, perquè només podran participar-hi 50 persones.

La parella que guanyi s'endurà a casa una prestatgeria a escollir entre totes les que proposa Kave Home, a més de viure una experiència d'allò més divertida! La cita serà al Màfic Space, en ple Eixample, un espai creatiu que combina un jardí interior i un *loft* a la part superior i que us encantarà. Serà el dimecres 10 d'abril a les 19 h. Inscriviu-vos-hi! ■

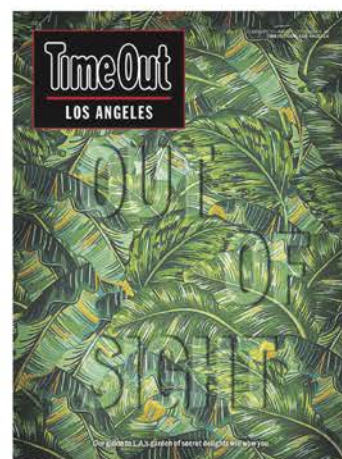
→ www.timeout.cat/kave-home

GRANS PORTADES

Tel Aviv

Un homenatge als activistes que volen fer d'Israel un país millor.

Los Angeles

Jardins i parcs de LA poc coneguts i molt sorprenents.

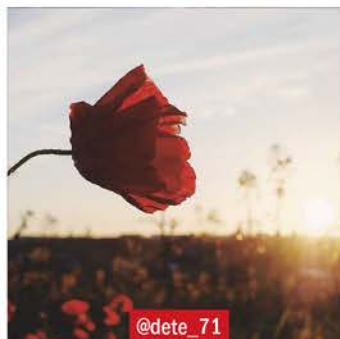
TRES D'INSTAGRAM

Una tria del que compartiu a #timeoutbcn

@reneperezmorata

Amb l'skyline del Poble Nou de fons, un gos arrenca a córrer.

@dete_71

Arriben les primeres flors: aquesta gairebé es pot ensumar.

@thomas_l_photos

El Raval és un barri únic... menys quan es duplica en un toll.

Escaneja l'etiqueta a Instagram per seguir-nos.

Perspectivas que cambian tu forma de pensar.

Museo Nacional Centro
de Arte Reina Sofía.
Madrid.

COMUNIDAD DE
MADRID.
VUELVE
A CONOCERME.

turismomadrid.es
f t i @turismomadrid

GRATIS BCN

Gaudeix de la ciutat per la cara

FESTA

Dia Mundial del Circ

I a la pista central, celebració amb tallers de circ per a totes les edats! Espectacles dels alumnes de l'Escola Rogelio Rivel! Humor i acrobàcia sobre un llit elàstic amb la cia. Planeta Trampolí! I la dansa vertical de la cia. Delrevés i el Combinat de Circ 55!

→ Ateneu Popular 9 Barris. M: Trinitat Nova. Ds. 6. 16 h.

FESTA

Dia Internacional del Poble Gitano

Un munt d'actes celebraran la cultura gitana, com una cerimònia floral a la llera del Besòs, les actuacions de Los Saavedra i los Flamencos de Barcelona a la plaça Nova de la Catedral i un espectacle de llum i rumba a la Font Màgica de Montjuïc.

→ Diversos espais. Dl. 8.

ART

Pecatta Mundi

Exposició de l'Anyell de l'Apocalipsi, el

NO T'HO
PERDIS

tapís de 18x15 m d'Antoni Miralda que reproduïx l'*Agnus Dei* de Sant Climent de Taüll. Dissabte hi haurà una cerimònia-performance que inclou, entre d'altres, un menú d'inspiració medieval (14 € per participar-hi).

→ MNAC. M: Espanya. De dj. 4 a ds. 6, de 10 a 18 h. Dg. 7, de 10 a 15 h.

BEURE

9 Birras Fest

Amb catorze aixetes d'artesans d'arreu de l'Estat, tastos, les actuacions de Judy G. Martin's Trio i Soweto, activitats infantils i food trucks per acompanyar la birra.

→ Pl. Major de Nou Barris. M: Lluçmajor. Ds. 6. 11 h.

TEATRE

Micròfon Obert

Autors, voleu saber com reacciona el públic davant un text teatral vostre?

→ Sala Beckett. M: Poblenou. Dt. 9. 19 h.

Trobareu moltes més idees per fer a Barcelona sense gastar ni un cèntim a timeout.cat/barcelonagratís

TimeOut
BARCELONA

Portada:
LUCAS VARELA

Plaça Reial, 18, 1a planta
08002 Barcelona |
Comercial i màrqueting T. 93
295 54 00
comercial.cat@timeout.com

Redacció T. 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració T. 93 667 78 90

Conseller Executiu Eduard Voltas | Directora General de Negoci Mabel Mas | Directora General Financera Judit Sans | Directora d'Estratègia Digital i Serveis al Client Fanny Campeny | Directora Maria José Gómez | Director d'art Diego Piccinino | Disseny Anna Mateu Mur | Edició gràfica Maria Dias | Cap de redacció Marta Salicrú | Redacció Andreu Gomila, Maria Junyent, Josep Lambies, Ricard Martín, Eugènia Sendra; Aleix Cabau i Sebastià Portell (agendes) | Web en català Manuel Pérez | Web en castellà Erica Aspas | Web en anglès Jan Fleischer | Notícies Marc Andreu | Col·laboradors Xavier Amat, Laia Beltran, Óscar Broc, Gerard Casau, Irene Fernández, Santi Fondevila, Mireia Font, Violeta Kovacsics, Júlia Gamissans, Ivan Giménez, Maria Gorgues, Eulàlia Iglesias, Carlos Losilla, Oriol Malet, Beatriz Martínez, Aina Mercader, Iván Moreno, Juan Carlos Olivares, Josep Pedrals, Javier Pérez Senz, Marta Porter, Bàrbara Raubert, Martí Sales, Sergi Sánchez, Pere Vall, Daniel Vázquez Sallés, Nuria Vidal | Correcció textos Txell Coll, Rafel Soler | Directora de Solucions Creatives i PR Carlota Falcó | Directora E-commerce i Comercial Aroa Cervantes | Responsable de Comunicació i Sponsor Clara Narvió | Cap de Brand Content Begoña García Carteron | Social Manager Alba Abelló | Responsable de Programàtica i Adops Digitals Henar Pérez | CRM Specialist TOS Quim Almansa | Adjunta Direcció General de Negoci Vanessa González | Màrqueting i Comercial Esther Andrés, Angelo Benetti, Marina Quer, Anna Katafuchi, Mercè Llubera, Juan Carlos Baena, Dolors Prat | Coordinació de publicitat Carme Mingo Fabregat | Administració i Finances Guillem Catena, Eduard Poch, Marta Tapia | Edita Time Out Spain Media SL. Reservats tots els drets. | Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Impressió Rotocayfo Impresia Ibérica | Distribució Suscripess | Dipòsit legal B-44772-2010
ISSN 1888-3850 | Time Out Digital ISSN 2462-3385 | Exempler gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Difusió controlada per: **pgd**

ON TROBO LA MEVA REVISTA TIME OUT?

Descobreix els més de
150 punts a Barcelona

Entra a surtalcarrer.timeout.cat

TimeOut
BARCELONA

Herois de barri

Un fet curiós: si mireu el nombre de bones llibreries generalistes a Barcelona i de bones llibreries de còmic, en proporció guanyen per golejada les de vinyetes. Es compleix el tòpic de la bona mala salut de ferro del còmic: una indústria sempre en discreta puixança, i en perenne precarietat. Les llibreries de còmic són una bota de Sant Ferriol d'entusiasme, cultura i amor a l'art. O sigui que us convidem a anar-hi més sovint... I sempre que pugueu, passeu per caixa!

Per **Ricard Martín i Maria Junyent** Fotografia **Iván Moreno**

EL CAMELL SIMPÀTIC

Arkham Comics

L'oposat de la botiga elitista i hostil, rotllo *Clerks*. Cada bona botiga té la seva personalitat, i la d'Arkham és la d'en Xavi Domènech: "Soc un camell cultural, i consumeixo la meua mercaderia", riu. Des de fa vint anys exerceix de recomanador entusiasta i precís (en un espai reduït, hi tenen de tot). Domènech té un gust exquisit (ell no exposa, comissaria, que dic jo) i l'entusiasme fer que els lectors obcecats d'un gènere s'interessin per un altre. Cal anar al generalisme: "Serem madurs quan una senyora agafi un còmic d'humor per riure, o un de terror per passar por", diu. Amén.

→ Xuclà, 16. M: Catalunya.

T. 93 412 45 52. @arkhamcomicsbcn

EIX DEL TRIANGLE FRIKI

Freaks

I de l'optimisme al pessimisme. En el vintè aniversari de Freaks –l'Enric Torres la va obrir al costat de Norma i Gigamesh per engrandir el triangle friqui, encara que no li agradi el terme –la botiga siamesa perd un local. Torres, amb tota la raó del món, es lamenta que "el còmic s'hagi convertit en el pare *tonto* del cinema. Ha fet possible que hi hagi pel·lícules i sèries d'èxit –que sovint traeixen el còmic– i això no s'ha traduït en cap augment de vendes. Si no comencem llegint coses més senzilles que llibres, tindrem una societat que no llegeix". Hi trobareu un gran fons de novetats i un catàleg de còmic nord-americà.

→ Alí Bei, 10. M: Urquinaona. T. 93 245 11 29.

"Serem madurs quan una senyora agafi un còmic d'humor per riure, o un de terror per passar por"

A CARA DESCOBERTA

Antifaz Comic

L'any 1982, Tere Guillén i Paco Valls van convertir la seva gran afició pels còmics en una botiga que des del 2008 és al 239 del carrer Gran de Gràcia. El dia que hi anem, hi trobem en Gonçal Masó i l'Eduard Tuset, que fa una pila d'anys que hi treballen i que també s'estimen el còmic tant com la crítica s'estima l'Alan Moore. Això és un paradís per als amants de les vinyetes, dels més petits (els *Super Patata* triomfen!) als més veterans (atenció a l'exquisida secció de còmic americà). I per a tota la resta, del manga al superherois de Marvel. Deixeu-vos recomanar: esteu en bones mans.

→ Gran de Gràcia, 239. M: Fontana.

T. 93 237 81 19. antifazcomic.cat

AMORA L'ART

Fatbottom

Propietari, únic treballador i gerent, en Nico Rodríguez va obrir Fatbottom el 2010; és un cop de puny, després descobreixes, com els Transformers, *more than meets the eye*: superherois, còmic d'autor, *underground*, assaig esotèric, una saleta d'expos i secció d'autoedició. Constatem que a Barcelona hi ha quasi tantes botigues de còmic com llibreries. "En certa manera, estem vivint una època daurada, perquè això ja no és un negoci. La manca de beneficis afavoreix la llibertat", valora.

→ Lluna, 10. M: Sant Antoni. T. 93 179 89 57.

fatbottombooks.com

BATMAN VIU A CASTILLEJOS Cosmic Comic

Petit miracle: el 2012, aquesta botiga de còmics, oberta el 1997, va arrabassar a Planeta els drets de publicacions del catàleg de DC i es va constituir com a editorial ECC. El ritme de publicació de les majors de superherois és brutal, i aquí ho trobareu tot; també fascicles de grapa a preus populars. Consumidors compulsius de senyors amb calçotets per fora, dos avantatges: tot el catàleg d'ECC té un 5% de descompte. I tot és primera mà, a preu de portada (encara que faci deu anys que us espera a la cubeta). A Padilla, 22 hi tenen Cosmic Man, el paradís del ninotet.

→ Castillejos, 272. M: Encants.
T. 93 436 30 37. tiendascosmic.com

“Als 14 anys anava a veure el Josep Maria Beà a la seva editorial. Vam establir una mena de relació de mestre i deixeble. Ell m’escrivia guions molt simples, jo els dibuixava a casa, i ell me’ls corregia. I em deixava còmics. Tornava a casa molt content”

Jaime Martín
Dibuixant de còmics

TÒTEM BARCELONÍ Norma Comics

Sense cap mena de discussió, la botiga més completa de Barcelona. Hi trobareu una panoràmica brutal de tots els gèneres i manifestacions pop vinculades: des de ninotets fins a llibres d’història del *gaming*. Preneu-vos-ho amb calma: passegeu per les tres grans seccions (Estats Units, Europa i manga) i penseu bé com us gasteu els calés, perquè això és un deliri. Van obrir el 1987 –era on ara és la zona de caixes– i s’han anat expandint com *La cosa* de Carpenter fins als 700 m². Eisner a millor botiga de còmics del món del 2018, per cert.

→ Passeig de Sant Joan, 9. M: Arc de Triomf.
T. 93 244 84 23. normacomics.com

EL TOC HUMÀ Continuarà

També imprescindible. Aquesta és la llibreria de còmics en actiu més antiga: va obrir el Sant Jordi del 1980 a Templers i el 1986 es va traslladar a Via Laietana. El local és gran, però prou assequible per no perdre el factor de proximitat. Si us agrada el manga, poca broma: aquesta gent van ser els primers que van vendre *Akira* i *Bola de drac*, aquell llunyà 1989. Alpis de dalt, hi ha el còmic europeu, d’autor i manga. Al soterrani, superherois. I esperit de servei: “La novetat sempre té un lloc fix, però hi ha coses comercials fantàstiques i cal tenir-les”, diuen. I tenen saldos molt interessants.

→ Via Laietana, 29. M: Jaume I
T. 93 310 43 52. continuara.org

DELIRI DE VINYETES AL GUINARDÓ

Smaug Comix

Un nen dins d'un cotxet canta la melodia de Batman mentre el pare pregunta al Gerardo Rouco, propietari de Smaug, quan li arribarà la comanda. Mentrestant, em perdo entre centenars d'exemplars ordenats en caixes: *El Víbora*, *Totem*, *El Jueves*... Als costats hi ha novel·la gràfica, manga, Marvel, una selecció de Vertigo... Des del 96, en Gerardo ven i assessora els lectors sobre què endur-se. Entre recomanacions, aprofita per reivindicar els fons de còmic de les biblioteques de Barcelona, paradís comunitari: la de Sant Andreu (Segre, 22) és com una llibreria enorme gratis.

→ Av. de la Mare de Déu de Montserrat, 21. M: Maragall. T. 93 408 75 22.

HEROÏNES

Marcapáginas

Aquest Sant Jordi farà tres anys que l'Iris Bernárdez va obrir Marcapáginas, un petit temple dedicat a la novel·la gràfica. Ens atén, amb jazz de fons, la Rosa, la seva mare, perquè l'Iris és a la presentació de *Carne de cañón*, d'Aroha Travé, a La Llama. La Rosa m'ensenyava el material. Molta edició de La Cúpula, creadors d'*El Víbora*, que ara fan delícies com *Rosalie Blum*, de Camille Jourdy, que la Rosa recomana. Tenen una secció de còmic feminista que fa caure de cul i una de nens que enamora (i que funciona molt bé, diuen). Molt recomanable.

→ Llança, 32. M: Espanya.

T. 93 163 05 15. @marcapaginasNG

UNA REALITAT PARAL·LELA

Chunichi Comics

Tot i que còmics és el que menys tenen, Chunichi és el palau on podeu vestir, tocar i menjar el que vesteixen, toquen i mengen els personatges manga i els protagonistes de la cultura pop oriental: tenen galetes Hello Panda, clauers de Bola de Drac, peluixos, figures de col·leccionisme i tot el marxandatge imaginable de j-pop i k-pop; sobretot de BTS, la *boy band* que rebenta l'èxit a Corea, i que també sona pels altaveus de Chunichi, des del 1995, apropant el manga a Barcelona.

→ Pg. de Sant Joan, 21. M: Tetuan.

T. 93 541 79 38. chunichicomics.com

“Jo associo la meua infantesa i el còmic al trencaones. Tinc una foto amb dos anys agafant un tebeo al revés d'aquells de Vértice que m'emociona molt. El meu avi em comprava còmics i m'hi portava a passejar”

Xavier Domènech

Propietari d'Arkham Comics

EL PARADÍS IMMUTABLE

Universal Còmics

En Ferran Velasco va obrir la llibreria Newton el 1985 (Riera Alta, 8, còmic antic i descatalogat, amb peces que es remunten als 60) i La Universal el 1995. Més que una botiga de còmics, això és una categoria immutable. Entrar aquí és passejar per un oasi pausat i humanista de còmic europeu, nord-americà i manga; hi ha els mateixos treballadors –eficients, discrets, experts– des de fa dècades, i el llibreter té una sensibilitat especial a l'hora d'exposar el que ell considera més interessant. “No ho podem tenir tot, però sí tot el que ens demanen els lectors”, diu. Arribeu al fons de tot: una secció fabulosa de còmic nord-americà en versió original molt bé de preu i saldos de luxe.

→ Ronda de Sant Antoni, 9. M: Sant Antoni.

T. 93 443 32 68. universal-comics.com

El top 10 del Saló

Del 5 al 7 d'abril, la Fira de Barcelona acull la cita més important amb el món de la vinyeta de l'Estat. Exposicions, visites d'autors, conferències... Triem les deu propostes que no ens volem perdre

Per Ricard Martín

01.

Daniel Clowes

Sense cap mena de discussió, la gran figura de l'edició d'enguany és Daniel Clowes (Chicago, 1961). Si fa vint anys l'univers del còmic aplaudia obres mestres com *Caricatura* (una de les millors històries curtes que mai he llegit) o *Ghost world* (1997), avui el *mainstream* ha abraçat l'art del de Chicago –incòmode i pertorbador, sense pietat en el seu gèlid i humorístic– retrat de la realitat i ell mateix– amb retrospectives en museus d'art i adaptacions cinematogràfiques d'alt pressupost.

02.

Stan Lee

No calia una bola de vidre per veure que un dels puntals de la creació de la mitologia pop de la nostra era –els superherois, avui més vigents que mai per l'auge dels *blockbusters*– tindria

03.

Ana Penyas

VALENCIANA DE 32 anys, va reventar la banca el 2018 amb *Todas estamos bien* (Salamandra Graphic). Aquesta primera obra la va portar a ser l'autora revelació de l'edició passada del Saló del Còmic i la primera dona a rebre el Premi Nacional de Còmic. Serà al Saló divendres i dissabte; abans li fem unes preguntes.

Todas estamos bien parla de les teves àvies. D'on va sorgir la idea?

El cap de setmana abans que ens demanessin un exercici a classe, jo tornava d'Alcorcón de veure l'àvia Maruja. La vaig veure molt trista. Era la primera vegada que vivia sola i estava perdent facultats. El professor ens va demanar que féssim quatre pàgines sobre una anècdota nostra i vaig decidir parlar d'un dia de la meua àvia. Jo mateixa em vaig adonar que allà hi havia alguna cosa més llarga. I vaig pensar que, tot i que no ho havia fet mai, m'agradava molt i em sentia còmoda amb aquest tipus de narració. Va ser un descobriment.

Què van dir elles quan el van veure?

L'àvia Maruja s'ha deteriorat molt,

ara té Parkinson. Va sentir el gest de carinyo que li havia fet i també que l'havia dibuixat amb la seva bata rosa, però no entén la història. L'àvia Herminia em diu que el té al costat de la tauleta de nit i que el rellegeix sovint. A ella li agrada molt perquè s'hi veu retratada. I la gent la saluda pel barri... És famosa!

Què t'han deixat l'allau de reconeixements de l'any passat?

Ja era un any de molts canvis –acabava de venir a viure a Madrid– i els premis anaven impulsant-los. No tenia cap intenció de seguir amb el còmic, perquè havia vist que era molt sacrificat i creia que no compensava, però una de les coses que m'ha passat és poder fer-ne un altre –està en procés, encara em falta molt– amb tranquil·litat. I això és un privilegi.

I emocionalment, què t'han aportat?

Per la temàtica, s'amplia més el públic, que no és el típic lector de còmics, i això ha fet que hagin passat coses molt boniques, com que parin pel carrer la meua iaia, o presentar el llibre a petits pobles d'Andalusia, a dones grans... ■ Maria José Gómez

una retrospectiva poc després de la seva mort. *Stan Lee & The American Comic Book* exposa el significat del seu llegat com a guionista, editor i productor de sèries i cinema. Stan Lee? Sant Lee!

04.

Còmic i rock and roll

Qui estima el còmic estima el rock. L'exposició *Vibracions Underground: interferències entre còmic i rock and roll*, comissariada per Javier Panera, avala aquesta afirmació, amb caràtules de discos dibuixades per Robert Crumb, Shelton, Nazario, Gallardo, Max i Charles Burns, i un abast des de la contracultura psicodèlica fins al segle XXI.

05.

Laura Pérez Vernetti

La mereixedora del Gran Premi del Saló del 2018 –amb trenta anys d'experiència, de l'*underground* d'*El Víbora* a les prestatgeries de còmic d'autor– tindrà una retrospectiva que engloba quatre aspectes fonamentals de la seva obra: erotisme, experimentació, il·lustració i literatura en vinyetes.

06.

Corto Maltés al MNAC

L'arriscada operació de reviu *Corto Maltés* després de la mort d'Hugo Pratt ha sigut un èxit

07.

Jaime Martín

EL MILLOR AUTOR espanyol del Saló del 2017 hi signarà. I també participa en el Saló en diferit: ha cedit originals a l'exposició de Ficomic que al juny al MNAC celebrarà els 40 anys de la revista *El Víbora*. Un dels grans del còmic europeu ens dona una primícia.

Eres més de Rambla, línia clara, o d'*El Víbora*, línia dura?

De totes dues. Les vaig conèixer quan feia primer de BUP i ja havia deixat enrere la ciència-ficció i el terror, tot allò del Creepy ho trobava un xic desfasat, per a nens.

Estàs treballant en un llibre nou?

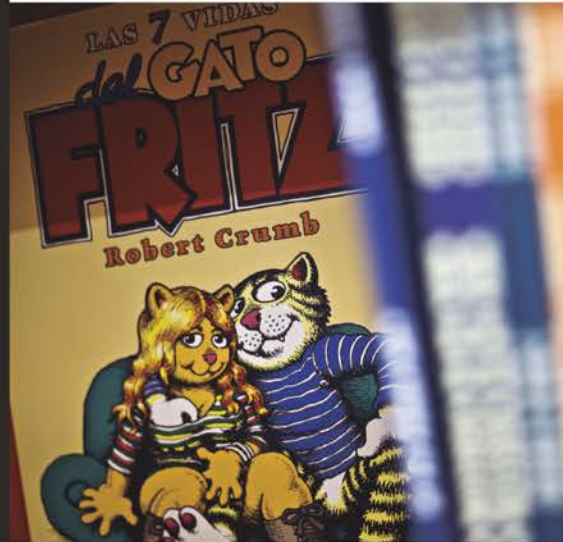
Sí, de fet, tot això d'*El Víbora* hi podria aparèixer! La meua intenció és completar la trilogia. He parlat de la gent que tenia vint anys el '36 (els meus avis), vint anys el '63 (els meus pares), i ara parlaré dels qui als 80 en teníem vint. Sí, ara sortiré com a personatge principal: és un relat familiar però també de la història recent d'Espanya: Guerra Civil, dictadura i democràcia.

Té títol?

Només un de provisional, però potser és massa obscur. Hi estic donant voltes. No te'l puc dir perquè no el sap ni el meu editor! No tinc data d'entrega, però m'agradaria que sortís abans que s'acabi l'any.

***Jamás tendré veinte años* va ser escollit millor obra espanyola del 2017. Pressió pel nou llibre?**

Sí, però només quan n'escrivia el guió. Dictadura i Guerra Civil són temes molt durs. I pensava que al costat d'això la meua generació, joves fumant i bevent, era una generació de merda, que s'ho va trobar tot fet. Però també té un rerefons sociopolític, el de la Transició. És interessant com a visió de conjunt. ■

de vendes i artístic, gràcies a l'esplèndida tasca de Rubén Pellejero i Juan Díaz Canales. Del 5 al 21 d'abril, podreu veure al MNAC els originals de les noves aventures d'un dels personatges clau del còmic europeu.

08.

Música del futur

I pares i fills podreu moure l'esquelet a gust. El dv. 5 i ds. 6 The Pinker Tones –simbiosi de pop retrofuturista i contes infantils– actuaran de 12 a 13 h. Per als pares, una actuació molt especial: compareix la llegenda Aviador Dro, obrers qualificats del synth pop més dadà i punk: el dv. 5 a les 19 h.

09.

Dibuixes o edites?

Durant tot el dv. 5, de 12 a 20 h, a la sala Comic Pro-8 tindran lloc unes jornades sobre diversos aspectes del món de l'edició, amb primeres espases del sector; per exemple, les xarxes socials (15.30 h, amb David Rubín), per què editem (amb ECC Comics, a les 18 h) o fanzins i autoedició, a les 12 h. Interessant és dir poc.

10.

Feu el friqui!

I per acabar, deixeu anar el vostre cantó més friqui: el dg. 7, a les 13 h, exhibició de *softcombat* –lluita medieval amb armes de goma!– i exhibició de sabres làser.

Coses per fer

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/que-fer

Ornament
d'una funda
d'arc i fletxa

Distinció, poder, art i trampa

CaixaForum i el British Museum organitzen l'exposició 'Luxe. Dels assiris a Alexandre Magne'. L'Erica Aspas voldria ser fenícia

ES POT DEFINIR el luxe per la seva exuberància i alt preu, com a símbol d'ostentació que generalment no respon a una necessitat, i que denota poder adquisitiu o una posició de superioritat. Tot això marcat per diversos factors com el context històric i pel valor que es dona als objectes. Si penseu que el concepte de luxe ha canviat gaire amb el pas dels segles, aneu

errats. I com a mostra no un botó, sinó els més de 200 que formen l'exposició *Luxe. Dels assiris a Alexandre Magne*, que acull el CaixaForum fins a l'11 d'agost. És la quarta exposició conjunta entre la Caixa i el British Museum i la primera centrada en la història del Pròxim Orient antic, que explora com les persones han creat i utilitzat els objectes de luxe.

Hi trobareu 217 peces provinents del museu britànic creades entre el 900 i el 300 aC –una època molt fructífera en l'elaboració d'objectes de luxe– i molt ben conservades que van des d'objectes de marfil a joies d'or i pedres precioses passant per escultures i treballs metal·lúrgics. Us fascinaran com a peces d'art i artesanía, però són un vehicle per

parlar de política, guerra, saquejos i d'unes xarxes comercials que anaven des de l'Índia fins a la península Ibèrica.

La mostra s'estructura en set àmbits diferents que són com una classe d'història en fascicles. Servirà per situar-vos en el moment històric i per conèixer els seus protagonistes: assiris, fenicis, babilonis, aquemènides i grecs. Pobles que lluitaven constantment entre ells però que feien servir els objectes de luxe per mostrar el seu poder i estatus jeràrquic i també per intimidar l'enemic.

El creixement dels imperis, en població i en riquesa, moltes vegades estava lligat al pillatge i l'acumulació d'objectes valuosos propiciava la creació de palaus i

Sivella amb nus
d'Hèrcules

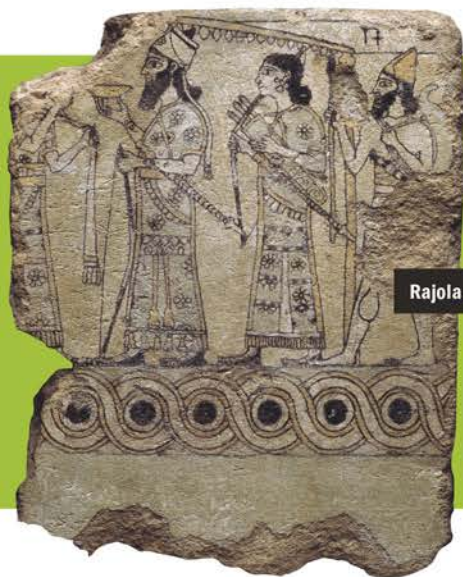

jardins ben farcits d'aquests tributs als governats. Aquesta exhibició de poder es traslladava a l'equipament militar com les armes i carros de combat. Els usos queden clars, però qui eren els fabricants d'aquestes peces? Els fenicis eren els artesans i comerciants i també els inventors de les monedes: a la mostra en teniu algunes de les més antigues del món!

I, com passa avui, les aspiracions també van fer que aparegués el mercat de les còpies i falsificacions i les imitacions amb materials més barats. Hi ha dos espais dedicats als luxes personals i als plaers dels sentits. S'han conservat pocs cosmètics, perfums i robes d'aquelles èpoques, però en veureu representacions en escultures. ■

Els objectes de luxe serveixen, també, per parlar de política, guerra, saquejos i de les xarxes comercials

Rajola assíria

Flascó d'or per a perfum

Collaret (700-600 aC)

DE QUÈ VA...

Exposició sobre els objectes de luxe al Pròxim Orient antic.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per veure de prop més de 200 peces úniques.

→ CaixaForum.

M: Espanya. Del 5 d'abril a l'11 d'agost. De 10 a 20 h. 5 €.

Cap d'un religiós (510 aC)

Mon Llibre

FESTIVAL LITERARI

per a nenes i nens

6 i 7 d'abril de 2019,
d'11 a 19.30h

CCCB · MACBA · Pl. dels Àngels
Pl. de Joan Coromines

barcelona.cat/monllibre

[@bcnliteratura](https://twitter.com/bcnliteratura) [f/bcnliteratura](https://facebook.com/bcnliteratura)
[@bcnliteratura](https://instagram.com/bcnliteratura) [#monllibre19](https://hashtagger.com/monllibre19)

Barcelona Ciutat de la Literatura UNESCO

BARCELONA CULTURA

Ajuntament de Barcelona

Tens plans per a aquest mes?
timeout.cat/abril

HI HA RES QUE GENERI MÉS ENERGIA QUE UNA IDEA?

ENDESA DONA SUPORT A LA CULTURA.
No hi ha cap generador d'energia més gran
que les idees. Per això, Endesa treballa per
obrir la cultura a tota la societat donant
suport al Teatro Real, al Museu Thyssen
i a iniciatives com entradasymas.com.
Sigui quina sigui la teva energia, creu-hi.

What's your power?

TEATRO REAL
300 AÑOS

endesa

Coses per fer

CAP DE SETMANA IDEAL

Divendres

Piano Day'19 Barcelona

El dia 88 de l'any (tants com tecles té un piano)
es fa un homenatge a aquest instrument arreu
del món. A Mutuo organitzen un concert de
Marta Cascales Alimbau, Mark Aanderud,
Yadira Ferrer, Lucia Fumero i Adri González,
cada pianista defensant el seu estil.

→ Mutuo. Centro de Arte. M: Urquinaona. Divendres 5. 20 h. 7 €.

CINEMA

La dona i el monstre 3D

Clàssic del cinema
fantàstic, del 1954,
on una expedició
a l'Amazones
descobreix una
estranya criatura
aquàtica. Com un
King Kong al mar.

→ Filmoteca. M: Liceu. Dv. 5.
22.15 h. 4 €.

MÚSICA

Avstral i Cinema en curs

La música pop
d'Avstral estarà
acompanyada per
peces audiovisuals
fetes per joves
participants en el
programa pedagògic
Cinema en curs.

→ La Pedrera. M: Passeig de
Gràcia. Dv. 5. 20 h. 8 €.

MÚSICA

Black & Blue

Ricardo Cornelius és
Black, Cristi Garbo és
Blue i junts formen el
duet musical Black &
Blue, que ofereixen un
concert desconcertant
amb èxits de sempre
en directe.

→ Centre Cívic Urgell.
M: Hospital Clínic. Dv. 5.
20 h. Gratis amb reserva.

Dissabte

PASSEJADA

Ruta per la Barcelona LGBTI

Leopold Estapé és una eminència en la memòria LGTBI de la ciutat. Amb ell sabreu com vivien les persones trans en el passat i quines eren les lleis i les vies de persecució de les persones LGBTI.

→ Parc de la Ciutadella.

M: Arc de Triomf. Ds. 6.

18 h. 10 €.

CLUBS

Monumental Club

Els Azucarillo Kings encapçalen aquesta festa dedicada als 90, on també es recordaran els mites Bolero Mix.

→ La Monumental. M:

Monumental. Ds. 6. 12 h. 5 €.

Independent Label Market

50 segells nacionals i internacionals participen en aquesta fira discogràfica, amb una programació d'activitats paral·leles que inclou una xerrada, sessions de DJ repartides per la ciutat i diversos *showcases*.

→ CREC. M: Paral·lel. Ds. 6 i dg. 7, de 12 a 21 h. Gratis.

Diumenge

Meet Vincent Van Gogh

Experiència multisensorial per introduir-se a la vida i obra del pintor com mai s'ha fet!

→ Port Vell. M: Barceloneta. De 10 a 20 h. 11-15 €.

ESPORT

Cursa El Corte Inglés

Diversió assegurada en la cursa més multitudinària de l'Estat i una de les més populars d'Europa. Per anar xino-xano o fer marca!

→ Plaça de Catalunya.

M: Catalunya. Dg. 7. 9 h.

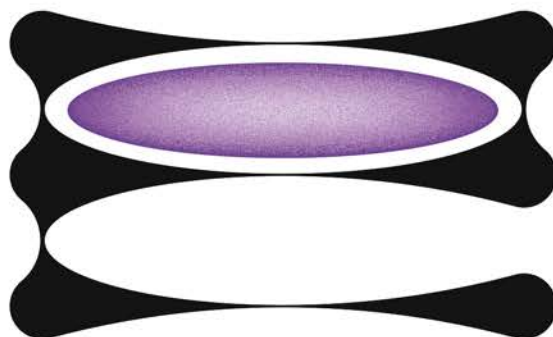
DANSA

A plaça! 110 anys de dansa

Us va el folklore? L'Esbart Dansaire porta aquesta mostra amb una vintena de danses tradicionals.

→ Casino de L'Aliança. M: Poblenou. Dg. 7. 18 h. 10 €.

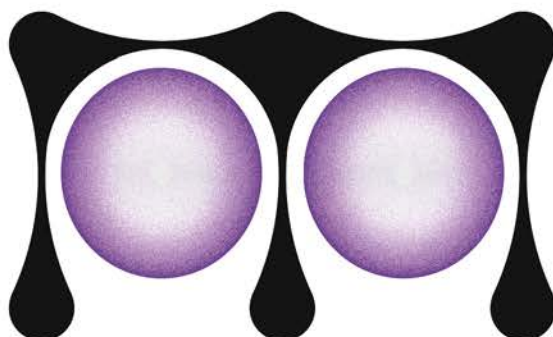
14 Juny 15 14 Juny 15

EWBA22AT

KIASMOS DJ SET · MOURN
EL PETIT DE CAL ERIL · CARIÑO
NOVEDADES CARMINHA
JOE CREPÚSCULO · CLARA PEYA
DELAPORTE · KAZY LAMBIST
CALA VENTO · FERRAN PALAU

EWBA22AT

GERMÀ AIRE · CARLA · YLIA
LJUBLIANA AND THE SEAWOLF
LASERS · CEE SHEPHERDS
ABU SOU B2B IVY BARKAKATI
SHAKTI ALLIANCE · SPACER
SONIDO TUPINAMBA · MR.K
NARA IS NEUS · TILT!

14 Juny 15 14 Juny 15

NO T'HO PERDIS

Dones que han fet història

REPÚBLICA I FEMINISMES.

Drets i lluites de dones icòniques, és un cicle que té lloc a diversos equipaments del districte de les Corts, i que vol donar a conèixer dones transgressores i pioneres que van deixar un llegat que perdura avui dia. Es tracta de tres dones que van viure durant la República, la postguerra i el franquisme. Va començar al març amb un memoràndum de Tomasa Cuevas i aquest mes d'abril s'han organitzat activitats al voltant d'Elisabeth Eidenbenz.

Eidenbenz, mestra suïssa, va arribar a Espanya com a voluntària durant la Guerra Civil. El 1939 va abandonar Madrid i es traslladà a la Catalunya del Nord,

DE QUÈ VA...

Un projecte dedicat a tres grans dones de la història política i social.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per no oblidar qui va fer possible el nostre present.

→ Les Corts. Dijous 11 i 25 d'abril. 18.30 h. Gratis.

on va ajudar dones refugiades republicanes i jueves a donar a llum els seus fills en bones condicions i amb dignitat a un palauet mig abandonat, on va fundar la Maternitat d'Elna, al Rosselló, i allà hi van néixer prop de 600 criatures. El dijous 11, la

Biblioteca Montserrat Abelló acull la xerrada *Dones i infants refugiats al sud de França. El cas de la Maternitat d'Elna i de la Colònia Suïssa de Sigean*, i el dijous 25, al Centre Cívic Joan Oliver es veurà el documental *El llegat de la Maternitat d'Elna*. ■ E.A.

ELISABETH-EIDENBENZ. CENTRO CULTUREL KULTURFABRIK

alícia't!

La cuina fàcil, sana i divertida

Món Sant Benet
6 i 7 d'abril de 2019

Reserva la teva activitat a
www.alicia.cat

alícia

Fundació
Catalunya
La Pedrera

MÓN
ST
BENET

BCN+ Barcelona
és molt més

Diputació
Barcelona

Marca Productes
de la Terra

Festa de la
gastronomia
de les comarques
de Barcelona

#FestaAlicia

TOP 3

Per triar i remenar

My Barrio Pop Up

Aquesta comunitat de creadors i dissenyadors torna a Casa Gràcia, on van fer el primer mercat, per mostrar les propostes de Matagalan Plantae, Antoni Arola i Maria Herrerros, per exemple. També hi haurà xerrades i tallers.
→ Casa Gràcia. M: Diagonal. Ds. 6 i dg. 7. De 12 a 20 h. Gratis amb reserva.

All Those Food Market

10a edició del mercat d'artesans gastronòmics amb un centenar d'emprenedors i restaurants, una xerrada d'Ada Parellada sobre cuina sostenible i tècniques de reaprofitament i una exposició de cartells de les passades edicions.
→ TNC. M: Glòries. Dissabte 6, d'11 a 23 h. Diumenge 7, d'11 a 20 h. 2 €.

Palo Market Fest

Edició dedicada a l'Àfrica per ballar a ritme de soul i funk, tastar la seva gastronomia i moltes altres i comprar les joies d'Origenn, les bosses de Carbone Bags, els llums fets amb cafeteres de Reci-Deco i la cosmètica vegana de Botanika.
→ Palo Alto. M: Poblenou. Ds. 6 i dg. 7. D'11 a 21 h. 4,50 €.

Trobareu més idees a timeout.cat/mercats

ARRIBA LA NOVA ERA BICING

Informa-te'n. www.bicing.barcelona

bicing

Ajuntament de Barcelona

SERVEI
24/365

COBERTURA I REFORÇ A MÉS BARRIS

7.000 BICICLETES

519 ESTACIONS MIXTES

VEHICLES 100% SOSTENIBLES

ACCÉS A LA BICICLETA DES DEL MÒBIL

RESERVA DES DE L'APP

NOVES TARIFES ADAPTDES ALS USOS

Amb nens

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/nens

No t'avorriràs si mires timeout.cat/que-fer

Lletres amb efecte

LA LECTURA ÉS una eina fonamental per al desenvolupament intel·lectual, racional i emocional de les persones, també dels més petits. I tot i que no hem descobert res nou, l'interès per la lectura entre els més joves segueix sent una assignatura pendent. El Món Llibre és el gran festival literari infantil de Barcelona i enguany celebra les quinze edicions amb la intenció ferma que lectura i diversió siguin sinònims.

Hi haurà moltes novetats, però destaquen les dues grans biblioteques separades per edats que, alhora, són també etapes de lectura diferents. Amb capçals de llits i coixins flonjos on seure o estirar-se tenim la biblioteca dels petits, de 0 a 4 anys, que vol recrear el moment de la lectura del conte abans d'anar a dormir. La dels més grans, de 4 a 12 anys, està inspirada en *Les mil i una nits* i instal·lada en haimes àrabs. Un oasi de tranquil·litat per gaudir d'una estona de lectura.

DE QUÈ VA...

15a edició de Món Llibre, el festival literari infantil de Barcelona.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè les bones lectures ens fan millors persones.

→ CCCB i MACBA.

M: Universitat. Ds. 6 i dg. 7. D'11 a 19.30 h. Gratis.

Bobines et Flacons

Els contes i històries clàssiques tindran força representació, amb espectacles com *Bobines et Flacons*, que combina circ, titelles, narració i teatre d'objectes; *El secret de la Nanna*, de la Cia. de Teatre Anna Roca i que és el conte desplegable més gran del món, o *Tinc un paper*, l'espectacle que fan conjuntament Marc Parrot i Eva Armisen, qui també és l'autora del cartell d'enguany del Món Llibre. Una de les novetats

d'aquesta edició és l'aparició de la tecnologia i els nous llenguatges que transformen clàssics com Pinotxo. El de Roseland Musical està fet de material reciclat i la història s'explica amb projeccions i efectes visuals i sonors; i Onírica Mecànica proposa una versió lliure del clàssic de Lewis Carroll i ens trobem amb una Alicia molt més contemporània. També hi trobareu projeccions, tallers i narració de contes. ■ Erica Aspas

ÉS LA IL·LUSIÓ ALS SEUS ULLS

TIBIDABO
és tot el que hi vius

TIBIDABO Ajuntament de Barcelona

Tot i compartir època, J. S. Bach i G. F. Händel van viure vides molt diferents. Ara, els dos compositors barrocs dialoguen i es confronten els mesos vinents al Palau de la Música Catalana

Els dos compositors van néixer el 1685, però van seguir trajectòries molt diferents. Bach va viure una vida musical intensa centrada en espais de culte sacre d'Alemanya com a escenaris.	Any de músics	Händel, en canvi, va ser tot un cosmopolita de l'època, un home de món. Nascut a Saxònia, va viatjar per Itàlia i es va instal·lar a Anglaterra, on es va convertir en tota una celebritat.
El reconeixement artístic dels dos compositors també va ser molt desigual. Bach va assistir només a quatre representacions de la seva obra magna: la <i>Passió segons sant Mateu</i> .	Fama desigual	La fama de Händel va ser grandiosa. El compositor va veure representades fins a 56 funcions de la seva obra més reconeguda: <i>El Messies</i> .
Leipzig, on Bach va desenvolupar les grans fites de la seva carrera, no gaudia de la capacitat política o cultural que la noblesa reconeixia a altres ciutats com Dresden.	Ciutats oposades	El Londres de Händel, en canvi, era una explosió urbana pilotada per la burgesia, on es va començar a experimentar amb la cultura de l'entreteniment i l'emprenedoria artística.
Compartir època no els va impedir crear dos estils diferents. Una de les característiques de Bach és el pietisme i recolliment.	Estils diferents	En les obres de Händel, hi impera la riquesa, l'espectacularitat i la majestuositat d'una sonoritat que busca l'impacte en el públic.
Bach es va escoltar per primera vegada aquí de la mà de l'Orfeó Català amb la <i>Missa en si menor</i> (1911) i la <i>Passió segons sant Mateu</i> (1921).	A casa nostra	La història del Palau també està lligada a Händel. La sala ha acollit en moltes ocasions l'icònic <i>El Messies</i> participatiu. Un clàssic de Nadal.
Al Palau podreu gaudir de l'oratori <i>Passió segons sant Mateu</i> (10 d'abril) i la contundent <i>Missa en si menor</i> (12 de juny).	Concerts del Palau	En el cicle podreu sentir la sensualitat de <i>Semele</i> (24 d'abril) i el contrast d'exuberància i serenitat de <i>Música aquàtica</i> (23 de maig).
Entrades a preu reduït per a menors de 35 anys a www.palaumusica.cat/gradajove		

Cinema

Coordina Josep Lambies
timeout.cat/cine

PARLEM AMB...

Florian Henckel

DOS METRES D'ALTURA imposen, i també les seves mans grosses i fortes, la lucidesa amb què parla i els cabells d'emperador romà esculpits en clarobscur. Florian Henckel va debutar l'any 2006 amb *La vida dels altres* i ara torna a explorar les ferides de la història d'Alemanya a *La sombra del pasado*, basada en la joventut del pintor Gerhard Richter i que va estar nominada a un Oscar.

Tot va començar perquè volles fer una pel·lícula sobre la creativitat. En quin moment vas decidir inspirar-te en la història de Gerhard Richter?

El que m'atreia és que de seguida va transformar la seva tragèdia i en va fer quadres bonics. L'assassinat d'una tia en mans dels programes d'eutanàsia nazis, els bombardejos de Dresden on van morir els amics d'infància, la guerra... Hauria estat comprensible que espassés la resta de la seva vida fent teràpia psiquiàtrica, treballant, per exemple, com a empleat en una gasolinera. En canvi, va utilitzar l'art per curar-se i per crear. És un acte d'alquímia pura, de convertir l'horror en or.

Com definiries l'obra de Richter?

Diria que va molt més enllà del que representa. Una vegada em va ensenyar algunes de les fotografies a partir de les quals pintava. A les fotos, jo no hi veia res. I els quadres són una reproducció molt fidel, però alhora hi ha un

sentiment profund que és el seu, la seva manera de veure-ho.

La pel·lícula recorre la història d'Alemanya del segle XX a través de l'art.

L'art és un lloc des del qual es mira la política i la història. Des dels artistes que els nazis qualificaven de perversos fins al realisme socialista o la contracultura. I també hi ha la idea que l'art és important en la vida. Joseph Beuys es referia a això quan deia que tothom és artista. No vol dir que tothom pugui pintar com Velázquez, sinó que tothom té el poder de viure d'acord amb un significat cohesionat de les bones i les males experiències.

Com t'acostes a la figura del nazi exterminador?

L'obsessió malaltissa dels nazis per preservar la puresa i la salut de la raça sempre m'ha

confós. No entenc què pretenien. No em puc creure que es pensessin de debò que formarien una civilització superintel·ligent i saníssima capaç de recitar Goethe de memòria mentre feia anar maquinària de guerra, i que algun dia es produiria una gran lluita entre nacions i Alemanya la guanyaria, triomfal.

Què té en comú *La sombra del pasado* amb la teva primera pel·lícula, *La vida dels altres*?

Diria que *La vida dels altres* analitza com l'art pot intervenir en la vida d'algú. *La sombra del*

pasado és un mirall que et torna una imatge inversa, perquè parla de com l'experiència de la vida transforma l'art. ■ Entrevista de Josep Lambies

El més nou a timeout.cat/estrenes-cine

ESTRENA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...

Set episodis on es critica la societat contemporània.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Pel seu surrealisme delirant.

→ Dir. Esteve Soler, Gerard Quinto i David Torras (Espanya, 2019). 75 min.

7 raons per fugir

HI HA MOLTES raons per fugir de la societat, però els tres directors catalans que s'han unit en aquest projecte inclassificable n'han escollit set que podrien il·lustrar els set pecats capitals del nostre món contemporani. He dit inclassificable i efectivament aquesta és una pel·lícula difícil de definir. No tant per la seva estructura episòdica –hi ha antecedents propers com *Una pistola en cada mano*, de Cesc Gay, o *Lluven vacas*, de Fran Arráez–, sinó pel to. És una comèdia negra? Sí, però no és exactament això.

El nom de Luis Buñuel és el referent principal. El Buñuel d'*El ángel exterminador*, de *Simón del desierto*, d'*El discreto encanto de la burguesía*, pel·lícules que congelen el somriure

als llavis, com ho fan els protagonistes d'aquestes estranyes històries. Reunir l'extraordinari elenc d'actors que té el film no ha estat tasca fàcil. Ells són els encarregats de fer que els seus absurds i profundament odiosos personatges siguin creïbles, encara que les coses que fan i diuen no siguin mai realistes. La família, la solidaritat, la propietat, l'ordre, el treball, el progrés i el compromís són els temes que centren cada episodi. Tots tenen un punt de provocació, tots posen en qüestió valors de la societat. I tots, sense excepció, transgredeixen el que és políticament correcte sense parpellejar. Un film que darrere la seva capa d'humor negre, ens fa conscients del món on vivim. ■ Nuria Vidal

Q&A

Esteve Soler: l'art de la comèdia que fa por

POTSER L'HEU VIST als teatres.

És un dels dramaturgs de la generació del boom, autor de les obres de la *Trilogia de la indignació* i de la *Trilogia de la revolució*. Ara ha escrit i codirigit una pel·lícula, *7 raons per fugir*.

Com sorgeix la idea de fer una pel·lícula a partir de les teves obres de teatre?

L'origen veritable de *7 raons* som tres col·legues de

l'adolescència, que vam coincidir al cineclub de Manresa. Hem seguit trajectòries diferents, però el gener del 2014 ens vam reunir i vam dir: "I si en comptes de no fer res, fem alguna cosa?".

I va decidir fer una comèdia que incomoda...

La comèdia ens interessa sempre que es pugui trencar. Hi ha elements de terror extrem. Ens agrada que en una sala es trobin espectadors

que riuen i d'altres que no saben si és correcte riure d'una cosa així. Optem per la distància crítica de Brecht, que afavoreix la reflexió.

Les set històries passen en una sèrie d'espais que esgarrifem.

A cada relat hi ha un personatge que desitja sortir d'un lloc i no ho aconsegueix. Vam pensar-nos molt la posada en escena, el moviment de la càmera i els actors, i també la decoració. Havien de ser ambients sobrecarregats, angoixosos, que generessin ansietat.

■ Josep Lambies

ENS

AGRADA

El millor de la cartellera

EL GORDO Y EL FLACO

John C. Reilly i Steve Coogan protagonitzen un biopic sobre el tàndem més famós de la història de l'*slapstick*. Qui s'apunta a una batalla de pastissos?

VOSOTROS SOIS MI PELICULA

Descobriu tota la veritat que s'amagava darrere la polèmica que va generar el *youtuber* Wismichu al Festival de Sitges, després de demanar-se un entrepà vegetal durant 85 minuts.

FUNAN

A través de l'animació, Denis Do s'endinsa en la ferida oberta del record de la seva família, que va viure en la Cambodja del terror de Pol Pot.

DOLORY GLORIA

Almodóvar descobreix la seva faceta més crepuscular. Ens quedem amb la tendresa de Julieta Serrano desembullant rosaris i amb l'escena de les bugaderes que canten.

La sombra del pasado

★★★★☆

DE QUÈ VA...

Nou film del director de l'oscaritzada *La vida dels altres*.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per aprofundir en el sentiment de culpa del poble alemany després de Hitler.

→ Dir. Florian Henckel von Donnersmarck (Alemanya, 2018). 188 min.

AL DIRECTOR ALEMANY Florian Henckel von Donnersmarck, el creador del drama d'espies *La vida dels altres* (2006), li agrada experimentar amb idees provocatives i demostrar mestratge escènic. Això vol dir treballar amb actors guapos, rodar escenes sexuals apassionades i, tot s'ha de dir, generar una sensació de buidor aclaparadora.

La sombra del pasado està inspirada en detalls biogràfics del pintor fotorealista Gerhard Richter, particularment dels seus anys de formació en diverses escoles d'art a l'Alemanya de l'Est i de l'Oest. En un sentit més ampli, la pel·lícula tracta d'una generació perduda després de la Segona Guerra Mundial i a la recerca d'un nou camí. Amb la direcció d'art relatant el procés hipnòtic de Richter, Henckel dilueix els límits i firma un film amb un missatge potent del poder transformatiu de la representació. Les obres que crea Kurt, el pintor protagonista, contenen els significats polítics i de confrontació que la pel·lícula explora.

Tot i això, massa sovint, *La sombra del pasado* se sent com una melodrama acalorat, especialment amb les trames secundàries que tracten sobre l'amant de Kurt, Ellie (Paula Beer), i el seu pare, un professor, ginecòleg i, sobretot, un tipus antipàtic, que impedeix la relació. Si la pel·lícula s'hagués anomenat *El meu pare era un nazi avortista*, no hauria estat tan descabellat.

■ Joshua Rothkop

Identidad borrada

★★★★☆

DE QUÈ VA...

Un adolescent prova la teràpia de conversió per a gais.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per la mare, Nicole Kidman, i el pare, Russell Crowe.

→ Dir. Joel Edgerton (Estats Units, 2018). 114 min.

L'INQUIETANT NOU TÍTOL de Joel Edgerton funciona bé com la presó que és. L'acció transcorre a Love in Action, un centre d'arrel cristiana on s'ofereix teràpia no científica per convertir joves gais. El film es basa en les memòries de Garrard Conley i el seu relat de l'avergonyiment a què el sotmetia l'instructor (aquí l'interpreta Edgerton), l'exigència física i mental i el foment de l'odi per canalitzar els impulsos incompresos.

No és un bon lloc per a Jared (Lucas Hedges), un nano exemplar tot i patir "el buit de Déu", segons diu el manual del centre. Edgerton es fixa en el desconcert i la incapacitat dels seus pares, els devots baptistes Nicole Kidman i Russell Crowe, i assenyala que el canvi passa per ells. Discursos com el de Cherry Jones, en el paper de doctora, omplen el film d'honestetat. ■ J.R.

Un pueblo y su rey

★★★★☆

DE QUÈ VA...

Una crònica de la Revolució Francesa, des de la presa de la Bastilla fins a la mort de Lluís XVI.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per recordar la fi de l'Antic Règim.

→ Dir. Pierre Schoeller (França, 2018). 122 min.

LA REVOLUCIÓ FRANCESA, cim turbulent de la història d'Europa, dona lloc a una pel·lícula ampul·losa, lenta, que comença l'any 1789, amb la presa de la Bastilla, per seguir tota la sèrie d'esdeveniments que van portar el rei a la guillotina. El problema és que el director i guionista Pierre Schoeller sembla una mica despistat a l'hora de disposar els fets en una narració dinàmica i atractiva. Pretendre condensar quatre anys de derrocament de l'Antic Règim en dues hores de metratge resulta en un resum superficial que no és ni una lliçó d'història ni un drama punyent. Moltes cares conegudes de l'*star system* francès copen el càsting, mentre l'atenció de la càmera es debat entre un grup de parisencs sorprenentment ben articulats i els polítics de l'Assemblea Nacional, cada cop més poderosos. ■ Trevor Johnson

Teatre i dansa

Coordina Andreu Gomila
timeout.cat/teatre

Dos germans i l'abisme

Després de l'èxit d'A.K.A., el dramaturg Daniel J. Meyer recupera 'Abans' a La Villarroel.
Per Andreu Gomila

SÓN DOS GERMANS d'una família de classe mitjana de Barcelona. La Laia és la gran, estudia, surt, s'ho passa bé. El Marc és el petit, introvertit, intel·ligent. Una família 'normal'. Fins que mor el pare i la mare entra en un estat greu de depressió, perd la feina, els germans han de pagar la hipoteca, han d'abandonar la universitat, en Marc fuig a Edimburg, la Laia es queda al carrer... La vida és torça. Tots dos són els protagonistes d'*Abans*, obra de Daniel J. Meyer, el flamant autor d'A.K.A. (*Also Known As*), que porta ja més de cent funcions convertida en el gran èxit *indie* del 2018 i 2019, a banda d'un premi de la Crítica i quatre premis Butaca.

Meyer ens explica que no s'ha inspirat en ningú concret per escriure *Abans*. Però tot té una connexió amb les pròpies vivències. "Fa cinc anys, en un trasllat, quan anava a llençar unes quantes bosses al contenidor, em vaig topar amb sis o set persones que no feien cara de dormir al carrer, que em demanaven què hi

"Les mitges tintes no serveixen. O fots un superxou o una hòstia a la cara"

duia a dins", diu. Va quedar xocat i va escriure el primer monòleg de la Laia (Laia Pellejà). Més tard, hi va afegir la part del Marc (Marc Pociello), pensant en ell mateix, que fa setze anys que va deixar l'Argentina, per desmuntar "tots els tòpics sobre la immigració", això de començar de zero en un altre lloc.

Abans és una peça força lírica que parla de la joventut, dels joves que tenen entre 25 i 30 anys, criats en un context hostil de crisi, de somnis impossibles. El nostre món. Meyer reivindica el teatre "sense mitges tintes", "O fots un superxou o fots una hòstia a la cara", exclama. Ell sap de què parla, ja que ha estat l'ajudant de direcció fidel d'Àngel Llàcer a *La*

jaula de las locas o *Molt soroll per no res*. I, quan ha de posar-se a escriure, tria la segona opció, sens dubte.

"Estem sobreexposats emocionalment, amb sèries, cine, televisió, i si fas una cosa amable al teatre, crec que fas curt", remata. Per això, les seves obres busquen connectar amb un tipus concret de públic, aquell jove que no va al teatre perquè no li ofereix res de diferent. Ell ha rebotat la *Flyhard*, el *Lliure* i la mateixa *Villarroel*, i ha vist cues de noies i nois que

volien gaudir d'A.K.A.. També sap el que diu. ■

→ La Villarroel. M: Urgell. Fins al 21 d'abril. 18 €.

Més estrenes del mes a
timeout.cat/teatre-abril

El futur

OBRA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...
Una mirada al món a través del viatge de dos joves.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per l'eficàcia de la narrativa i les bones interpretacions.

→ TNC. Sala Tallers.
M: Glòries. Fins al 14 d'abril. 20 €.

EL FUTUR NO existeix, perquè quan arriba ja és present. I el present que planteja Helena Tornero en aquesta obra de vocació pedagògica adreçada a escolars reuneix la majoria de qüestions i conflictes de la nostra època, i en especial el de la immigració i les convívencies de la política amb les guerres, així com una reivindicació del feminisme i de la cultura com l'únic valor capaç de canviar el sentit de la nostra història. Una reivindicació que es fa palesa no sols en les paraules de la narradora/professora/filòsofa de la funció sinó també en les moltes referències teatrals que, de ben segur, s'escaparan al món adolescent.

Però està bé que aquesta noia de divuit anys acabats de fer, rebotada amb el seu pare, industrial ficat en política i massa ocupat per atendre la filla, citi Heidegger. No es queda enrere el seu company en el viatge de Barcelona a Estocolm, en Halim, un indocumatat que de tant freqüentar la biblioteca ha llegit Shakespeare i fins i tot manuals de pesca, i parla un català perfecte. Sobre la utilitat de la funció per al públic adolescent en podran parlar els psicopedagogs, però la iniciativa del TNC és tan lloable en els seus objectius com amb l'excel·lència de la posada en escena. Tornero ha construït un enginy teatral d'una eficàcia narrativa a l'altura del didactisme que brolla pels quatre costats de l'obra, afectada però d'un obvi maniqueisme de bons i dolents. Les febleses del text queden superades per la bona direcció de Tornero i les excel·lents interpretacions. ■ Santi Fondevila

En vols més? timeout.cat/critiques-teatre

Röbota (servitud)

DE QUÈ VA...
Un futur distòpic de control absolut, fins i tot de les relacions personals.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per veure un relat de ciència-ficció en viu amb la intensitat emocional d'El Eje.

→ Tantarantana.
M: Paral·lel. Fins al 14 d'abril. 12-21 €.

L'AUTORA D'AQUESTA FAULA distòpica, Mar Pawlowsky, arma el seu futur fosc amb totes les preguntes existencials que planteja la convivència amb la intel·ligència artificial, la realitat virtual, el control generat pel *big data* i la transformació del mercat de treball per la irrupció dels robots. Una societat que té prohibida la procreació lliure i coarta la intimitat emocional dels individus, semblant a la imaginada per George Lucas a *THX 1138*. *Röbota* toca moltes tecles sense centrar-se en algunes de les seves línies dramàtiques més interessants, com el conflicte que genera el descobriment de l'autoconsciència o la relació entre l'humà i les màquines intel·ligents.

Dispersió que Pawlowsky com a directora estén cap al to canviant d'una posada en escena que fa servir de manera dominant i encertada la contenció emocional i la malenconia de la ciència-ficció filosòfica, fins que hi irromp l'humor extemporani i la ironia i la crítica autoreferencial, o es deixa portar per la intensitat de l'amor fou més proper al melodrama clàssic. Un visceral esclat histriònic marca de la casa d'El Eje i que de manera sorprenent connecta *Röbota* amb l'anterior producció *Masticar hielo*. ■ Juan Carlos Olivares

Separacions

DE QUÈ VA...
Una comèdia per riure's de les separacions.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Un entreteniment ben dirigit i interpretat.

→ Versus Glòries.
M: Glòries. Fins al 28 d'abril. 10 €.

LES SEPARACIONS SENTIMENTALS són una font de problemes, de dolor i de petites tragèdies, però també es poden mirar des d'una òptica molt més còmica que dissimuli l'amargura de la qüestió, com va fer el dramaturg Ever M. Blanchet a *Separacions*. Una obra de comèdia popular en la línia de les del francès Marc Camoletti (*No et vesteixis per sopar*, *Boeing Boeing*) estrenada fa disset anys que torna ara a l'escenari del Versus Glòries en una excel·lent direcció de Pere Anglas, que l'encerta plenament en el ritme de la comèdia i en la direcció dels sis entregats intèrprets.

L'obra de Blanchet funciona com un catàleg de separacions de tota mena (heterosexuals, homosexuals i lèsbiques), un conjunt de situacions de caire televisiu inserides en l'única separació que té un cert desenvolupament i que fa de fil conductor. Si la virtut del text rau en el maneig de les exageracions, la de la posada en escena és la modulació d'aquestes i la direcció dels intèrprets, entre els quals destacariem la magnífica comicitat d'Antonio del Valle (molt jocós el seu empudegador gai) i la hilarant desmesura de Míriam Tortosa. ■ S.F.

Música i nit

MONTSE CAPDEVILA

PARLEM AMB...

Pau Vallvé

VEN ELS DISCOS que ell mateix compon, interpreta, grava, produeix, fabrica i distribueix des de darrere del tauler del marxandatge al final dels seus concerts. Parlem de l'últim, *Life vest under your seat* (2019), el cinquè que publica amb el seu nom.

Cal un salvavides per viure?

De vegades, com pitjor estem, menys ens deixem ajudar. L'ajuda és sota el seient, però l'has d'agafar. Tenia un amic que estava fatal

i no es deixava ajudar. Li vaig fer la cançó del disc que es diu així perquè estava preocupat i l'hi vaig enviar en una nota de veu. I va funcionar, no rotllo pel·li americana, però la música va entrar per una esquadra diferent i va abaixar la guàrdia. És la primera cançó que faig que tinc constància que ha servit d'alguna cosa.

En diverses cançons insisteixes que estàs molt bé.

Durant els dos últims anys m'ha tocat ser, per a gent molt important per a mi, qui donava suport. I per qui coneix la meva discografia, normalment el qui està malament soc jo. Per això és un disc més seré, d'aportar solucions. Ha sigut bonic parlar dels mateixos temes que he tocat però no des de dins.

Animes a demanar ajuda però tu t'ho fas tot sol. Tinc molta ajuda! Al projecte m'ho faig tot, però sol no sobreviuria ni cinc minuts: soc depenent dels amics i família. Per això sempre els faig cantar. Em fa il·lusió que hi sigui la meva gent.

“Per primer cop sé que he fet una cançó que ha servit d'alguna cosa”

Fent cançons més positives has notat algun canvi en directe?

Als discos no faig concessions: ni empresarials ni artístiques. Però als concerts la gent va a cantar i s'ho vol passar bé. Prou problemes tenen com perquè em passi una hora i mitja plorant-los els meus. Aquest canvi de xipes nota. I ho gaudeixes, perquè tothom està content.

Fas servir el català amb què parles.

I em porta problemes amb els ultres i puristes de la llengua. Jo no parlo de manera pura i, si vull sentir que els meus discos són sincers, han de parlar com jo parlo, i si soc defectuós, no hi puc fer més. Soc com soc. Intentant competir amb la perfecció, sempre hi haurà algú que ho faci millor. L'única aposta sensata és ser qui ets. ■

Entrevista de Marta Salicrú

→ Curtcircuit: Pau Vallvé + Marta Knight. Sala Apolo. M: Paral·lel. Dijous 4. 20.30 h. 12-15 €.

Concert avui? timeout.cat/concerts-setmana

Fredi Leis

6 d'abril
Apolo

El Niño de la Hipoteca

11 d'abril
Apolo

Noa

28 d'abril
BARTS

Itaca Band

11 de maig
Razzmatazz

Enric Montefusco

16 de maig
Apolo

Leiva

25 de maig (exhaurit)
26 de maig
Sant Jordi Club

Miguel Campello

25 de maig
BARTS

Benjamin Clementine

28 de maig
Teatre Tívoli

Marcus Miller

29 de maig
BARTS

Elefantes

13 de juny
BARTS

Lila Downs

26 de juny
BARTS

Toto

10 de juliol
Auditori del Fòrum

TheProject*
LIVING LIVE MUSIC

Guitar Bcn19

Venda d'entrades a guitarbcn.com

Nivell Publicitari
Denúncia Publicitària

LA VANGUARDIA

COTON HOUSE

NW Núñez i Navarro

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

inaem

ELS CONCERTS DE LA SETMANA

Aviador Dro

Kelvyn Colt

Nova sensació del hip-hop europeu, nascut a Nigèria, format entre Berlín i Londres i criat a internet, com ell reconeix. Entre el grime, el trap i l'R&B, encapçala una nova cita amb Fuego, la cita al Razz amb els últims corrents de la música urbana.

→ Razzmatazz. M: Marina.
Dv. 5. 1 h. 16-18 €.

Juan Perro

Santiago Auserón, exlíder de Radio Futura, repassa amb guitarra i veu al Room Music Festival la seva trajectòria, inclosos els temes del seu últim disc, *El viaje* (2016).

→ Razzmatazz. M: Marina.
Dv. 5. 21 h. 22 €.

Kokoshca + Rusos Blancos

IX edició del Cicle Indiscret de pop independent, encapçalada per la banda de Pamplona Kokoshca (dv. 5) i pels madrilenys Rusos Blancos (ds. 6). Completen el cartell de les dues jornades Lucas Negras i Perapertú divendres, i Neleonard i El

Palacio de Linares
dissabte.

→ Almo2bar. M: Joaníc.
Dv. 5. i ds. 6. 20 h. 12-15 €.

Aviador Dro

Pioners de l'electropop a la Península i hereus autòctons de

bandes com Devo o Kraftwerk, Aviador Dro van néixer el 1979 a Madrid. El 2019 reprenen el seu repertori, adaptant-lo als temps que corren, però no només celebren el seu 40 aniversari amb nostàlgia: ho fan també amb el seu dotzè àlbum d'estudi, *Technotitlan* (2019).
→ Sala Apolo. M: Paral·lel.
Ds. 6. 21 h. 16-20 €.

Flavien Berger

Pop electrònic a càrrec d'aquest músic francès, protegit de Christine and the Queens. Presenta *Contre-temps* (2018).
→ La [2] d'Apolo. M: Paral·lel.
Dt. 9. 20 h. 10-18 €.

PREN-NE NOTA

Esmeralda Colette

La cantant de Santa Coloma de Gramenet portarà la seva veu potent, nodrida pel soul, el jazz i el folklore, en l'estrena del cicle Denso, que proposa una jornada de concerts repartida entre l'hora del vermut, quan cantarà Colette, i la nit, que comptarà amb els directes de Santo Maltés, Pararrayos i una sessió del DJ Luis Costa amb discos de pop de 7".

→ Heliogabal. M: Joaníc. Ds. 6. 13 h, 6-8 €.
21 h, 8-10 € (12-15 €, vermut + nit).

LA CANÇÓ DE BCN

Montjuïc allà al final

→ Le Petit Ramon

“De Correus a Colom pots tenir la sensació d’estar fent el trajecte inevitable”

AL FINAL, MORIREM tots. Cal tenir-ho present. I el Ramon Faura ho tenia, i molt, en l'època en què va enregistrar *Morts, desastre i barbàrie* (2008). A la portada hi apareixia el cementiri parisenc on hi ha enterrat Marcel Proust i aquesta cançó fa constants referències al cementiri més conegut de la nostra ciutat, aquell que imaginem allà dalt de Montjuïc, tot i no veure'l, quan passegem per Barcelona. Des del passeig de Colom tampoc es veu el cementiri, però la muntanya de Montjuïc ja és ben a tocar, i si recorres de nit i amb unes copes a sobre els 700 metres que van de Correus a l'estàtua de Colom, pots tenir la sensació d'estar fent el trajecte inevitable.

“La vida pot ser molt agradable si te la mires de lluny”, comença. “La vida s'esgota tossuda quan no deus pasta a ningú ni et doblega el mal de cap”, segueix. “La vida pot ser molt agradable si te'n recordes dels morts enterrats allà a la muntanya”, afegeix, mentre la dolça lletania acústica acarada pels violins esdevé a poc a poc un malson psicodèlic. “Enterrats allà, a la muntanya, i Montjuïc és el meu final!”, crida el Ramon envoltat d'ecos. S'ha acabat la cançó. S'ha acabat el passeig. Final de trajecte.

■ Nando Cruz

Qui toca? timeout.cat/agenda-concerts

RAZZMATAZZ

BARCELONA

ABRIL '19 | Destacats mes

KELVYN COLT Divendres 5
FUEGO
 RAZZMATAZZ CLUBS

ELYELLA / AMATRIA Dissabte 6
 RAZZMATAZZ CLUBS

SIMIAN MOBILE DISCO Divendres 12
 DJ SET
 RAZZMATAZZ CLUBS

CHICA GANG Divendres 12
SUAVE
 RAZZMATAZZ CLUBS

WOOZE Dissabte 13
 RAZZMATAZZ CLUBS

BLAWAN / ZENKER BROTHERS Divendres 19
 RAZZMATAZZ CLUBS

BICEP Dissabte 20
 DJ SET
 RAZZMATAZZ CLUBS

INNER CITY Divendres 26
 30TH ANNIVERSARY TOUR
 RAZZMATAZZ CLUBS

LOYAL Dissabte 27
 RAZZMATAZZ CLUBS

TICKETS:
SALARAZZMATAZZ.COM

U CURT CÍRCUIT

PAU VALLVÉ
MARTA KNIGHT

DIJOS 4 D'ABRIL, 20:30H
SALA APOLO
C/ Nou de la Rambla, 113, Barcelona

THE GRAMOPHONE ALLSTARS BIG BAND
+FESTA DELS 10 ANYS+
+THE RIGODONIANS

DIVENDRES 12 D'ABRIL, 20:30H
SALA APOLO
C/ NOU DE LA RAMBLA, 113 - BARCELONA

VENDA D'ENTRADES A WWW.CURT.CIRCUIT.COM

Organitzat per: **asac**
Amb el suport de: **fundació sae**

ESTRELLA DAMM

TOP 3 CLÀSSICA

Recitals, concerts, òpera... El millor de la setmana per *Pere Andreu Jariod*

↑ Mahler Chamber Orchestra

Una de les orquestres més importants del panorama internacional torna a Barcelona, per actuar aquesta vegada a L'Auditori. Dirigida pel granadí Pablo Heras-Casado, un dels talents de la direcció de l'actualitat, interpreten obres de Manuel de Falla i d'Igor Stravinsky.
→ L'Auditori. M: Marina. Dimecres 10. 20 h. 20-84 €.

↑ Passió segons Sant Mateu

L'anglès Paul McCreesh ens proposa una versió de petit format, amb les veus del cor fent les parts solistes, d'una de les obres més impressionants de Johann Sebastian Bach i també de la història de la música. Serà amb el seu conjunt, els Gabrieli Consort & Players.
→ Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Dimecres 10. 20 h. 20-100 €.

SANDRINE EXPILLY

↑ Desperate lovers

La soprano Sandrine Piau i el contratenor Tim Mead ofereixen una selecció de fragments d'òperes de Händel, com *Rodelinda*, *Rinaldo*, *Giulio Cesare*, *Tamerlano* i *Alcina*. Els acompanyen els membres de l'orquestra barroca Le Concert d'Astrée, dirigits per Emmanuelle Haïm.
→ Gran Teatre del Liceu. M: Liceu. Dissabte 6. 20 h. 10,50-198 €.

Orquestres i sopranos a timeout.cat/classica

LGBTI

Troba bars i clubs a
timeout.cat/lgbti

Elles l·liguen

MagLes Match és una app
per a noies desenvolupada a
Barcelona. Per Sebastià Portell

JA ERA HORA que la visibilitat lèsbica també arribés al món de les aplicacions. Són moltíssims els noms que ens venen al cap si parlem d'aplicacions per a homes que volen lligar amb altres homes, però en el cas de les noies això era força més complex. Ara MagLes Match, un projecte impulsat des de Barcelona i amb la vista posada en tots els territoris de parla hispana, vol posar-hi remei.

Celina Koekenbier, fundadora, explica que MagLes va existir primer com a revista digital: "Quan em vaig adonar que m'agradaven les dones tenia gairebé 30 anys i no m'ho podia creure. Vaig tenir una experiència amb un petó lèsbic que em va capgirar el món i, en plena confusió, una revista holandesa em va ajudar molt en el procés d'autoacceptació. Em vaig adonar que no hi havia cap revista lèsbica a tot l'Estat". Va ser llavors, "amb una copa de vi i molta il·lusió", que van crear la revista. La van llançar a l'Orgull de l'any 2012 i un any després la van començar a imprimir i distribuir.

El 2015 va desaparèixer una de les apps més populars per a noies, i Celina i unes amigues es van "estressar molt" i van decidir llançar-se a la piscina. Ara MagLes Match està disponible per a iPhone i Android, i s'hi han creat més de 55.000 comptes. L'acull el Conector Startup Accelerator de Barcelona. Koekenbier està

convençuda que les noies l·liguen de manera diferent dels nois i és per això que els *match* no es produeixen quan una usuària n'aprova una altra veient-ne una foto, sinó que han de parlar i, si es marquen com a preferides totes dues, es produeix la màgia.

L'aplicació és un "espai per lligar per a dones lesbianes, bisexuals i heterocurioses", que inclou contingut de MagLesRevista.es, i altres webs de qualitat adreçades a dones lesbianes. Un univers que pretén "normalitzar i visibilitzar el col·lectiu lèsbic, per a dones de pobles petits, per a aquelles que

passen situacions difícils a la família, a la feina o entre amics". ■

DE QUÈ VA...

Un espai virtual on es pot lligar i fer xarxa entre noies.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè és una app promoguda amb el coneixement i la cura del seu mateix públic objectiu.

→ MagLes Match.
App Store i Google Play.

Art

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/art

Un atlas del ser

La Virreina presenta la mostra més exhaustiva d'August Sander, autor de l'enciclopèdia 'Gent del segle XX'. Per Eugènia Sendra

WALTER BENJAMIN CITAVA

el treball d'August Sander en l'assaig sobre fotografia que va escriure l'any 1931, i s'hi referia com a atlas. I és que *Gent del segle XX* aspirava a convertir-se en un arxiu fotogràfic sobre la condició humana. El projecte es compon de set capítols i 45 carpetes que contenen un total de 619 fotografies. Prop de 200 d'aquests documents, provinents de l'August Sander Archiv de Colònia, es mostren a La Virreina en una de les presentacions més completes del "gran artista representatiu d'un mitjà i d'un segle", segons indica el comissari Valentín Roma.

Sander descobreix la fotografia i es fascina pel mitjà a inicis del segle XX, treballa en diferents estudis i el 1910 s'estableix pel seu compte, alhora que comença a gestar *Gent del segle XX*, tasca que durà a terme fins a la dècada dels 50. Als anys 20 entra en contacte amb el Grup d'Artistes Progressius de Colònia, que rebutgen l'emotivitat, i l'estimulen a seguir amb la recerca documental. Sander

DE QUÈ VA...

200 imatges que sistematitzen la població de l'Alemanya d'entre guerres.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per descobrir per què August Sander és una referència de la fotografia del segle XX.

→ La Virreina. M: Liceu.
Fins al 23 de juny. Gratis.

retratarà set categories: Classes i professions (el famós pastisser), La gran ciutat, el camperol, Els artistes (va ser amic d'Otto Dix, s'influeixen mútuament), La dona (curiosa la foto del vidu), Els artesans i Les últimes persones. La museografia de La Virreina reproduceix la jerarquia i l'arquitectura del projecte original. Gabriele Conrath-Scholl, directora de l'August Sander Archiv, aporta claus per endinsar-nos-hi: "Sander va més enllà del retrat individual i atorga significat a un grup de

retrats", indica. Isón asèptics fins a cert punt: "Els demanava que tinguessin alguna cosa a la mà perquè així la posició era més natural i alhora mostraven algun tret de la seva personalitat", continua. L'epíleg és la sèrie de mans dels protagonistes, i és que

Sander usava negativus grans per capturar del mínim detall al gest universal. ■

Més exposicions de fotos a
timeout.cat/fotografia

SECRETÀRIA DE RÀDIO ALEMANYA OCCIDENTAL DE COLÒNIA, 1931. AUGUST SANDER ARCHIV, COLÒNIA; VEGAP, MADRID, 2019

LES GALERIES QUE HAS DE VISITAR

5 Throwback...

Benvinguts als 80, a la dècada de Sergi Aguilar, Pep Agut, Rosa Amorós, Miquel Barceló, Lluís Claramunt i Katharina Fritsch, entre d'altres. Continua el compte enrere per al tancament de la galeria amb una personal revisió de 40 anys d'activitat.

→ Estrany-de la Mota. M: Diagonal.
Fins al 28 de juny. Gratis.

4 Mare Mediterraneum

Últims dies per descobrir el treball del col·lectiu rus AES+F que, a través d'una col·lecció de figures de porcellana tan fràgils com kitsch, posa el focus en les contradiccions que es gesten al mar Mediterrani, sobretot arran de la crisi dels refugiats.

→ Senda. M: Urquinaona.
Fins al 17 d'abril. Gratis.

3 Hollow

Patricia Dauder reflexiona sobre la desmemòria de la societat contemporània, i la creixent pèrdua de la connexió amb la biodiversitat i les cultures ancestrals. Ho fa servint-se de peces molt orgàniques, escultures suggerides que evocuen el buit.

→ ProjecteSD. M: Diagonal.
Fins al 13 d'abril. Gratis.

2 Margins of Ten

Nova entrega del cicle comissariat per Rosa Lleó que ara presenta l'últim treball de l'artista canadenca Tamara Hesnderson. El film *Seasons end: Out of body*, fet amb pel·lícula de 16 mm, reproduceix el caràcter oníric i imaginatiu de la seva obra.

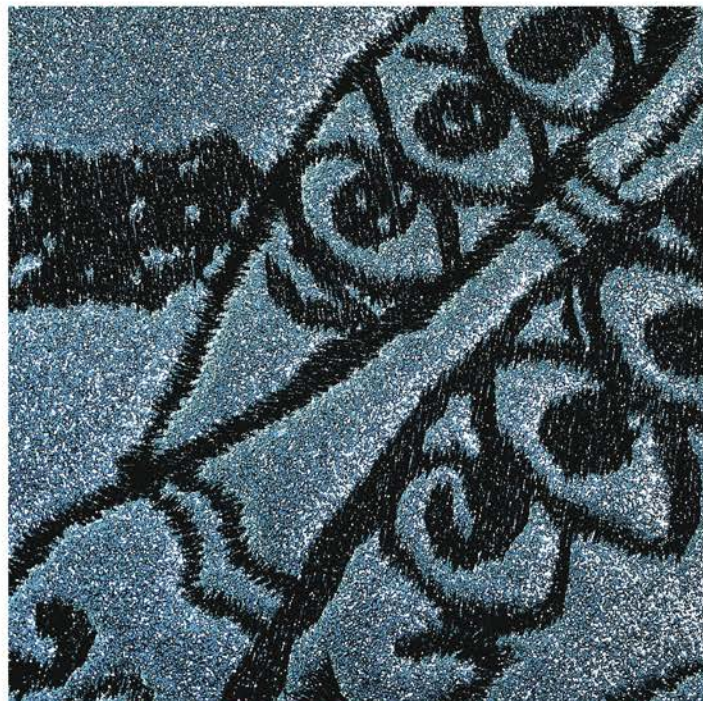
→ Nogueras Blanchard. M: Santa Eulàlia.
Fins al 24 de maig. Gratis.

1

Notations

L'artista Peter Downsbrough envaeix la paret i el terra de la galeria del Raval amb línies i paraules (conjuncions i preposicions, sobretot), un vocabulari reduït i objectual per explorar la idea d'espai.

→ àngels barcelona. M: Liceu. Fins al 24 de maig. Gratis.

PECCATA MUNDI

UNA INSTAL·LACIÓ DE MIRALDA AL MUSEU NACIONAL

4, 5, 6 i 7 d'abril - Entrada lliure

L'obra *Anyell de l'Apocalipsi* es torna a exposar acompanyada de la música de l'orgue de la Sala Oval

Dissabte 6 d'abril - A les 12.30 h

Vine i participa en una cerimònia-performance on tu seràs protagonista!

Un acte col·lectiu únic amb música en viu i degustació de cuina medieval

Més informació i entrades a www.museunacional.cat

A les 17 h, cloenda a càrrec del contratenor Jordi Domènech
Entrada lliure

**COMPRA
LA TEVA
ENTRADA!**

MUSEU
NACIONAL
D'ART DE
CATALUNYA

Parc de Montjuïc
Barcelona
www.museunacional.cat

Imatge: Miralda. *Xai de purpura*.
Detall, 2018

#PeccataMundi
Twitter Facebook Instagram YouTube

Menjar

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants

Tens un paladar viatger?
timeout.cat/cuina-asiatica

FOTOS: MARIA DIAS

Amor de fills

Els Alam reivindiquen les seves arrels pakistaneses amb el Baby Jalebi. Per Martí Sales

D'UN TARONJA RADIOACTIU, recargolada com un laberint i en forma d'espiral, al Pakistan hi ha una llaminadura que es diu *jalebi*. De petitona, la Kishwar, la mare d'en Mani i en Majid Alam, es delia pels *jalebis* i sempre que podia n'endrapava, i d'aquí que tothom li comencés a dir *baby jalebi*. Els seus fills, després de l'èxit dels quatre Fish and Chips escampats per Barcelona, van voler

retre-li homenatge i acaben d'engegar el Baby Jalebi a la Gran Via, a tocar del seu primer local, al carrer Rocafort, per tancar el cercle.

"Sempre havíem volgut muntar un restaurant de menjar pakistanès, són les nostres arrels, i volíem fer-ho a la nostra manera: que tingués un aspecte diferent, modern, que s'hi pogués beure alcohol, que no tingués una carta llarguíssima...", diu en Mani, que fa 25 anys que viu a Barcelona i, picant pedra i estimant-se-la a fons, ja és més d'aquí que la font de Canaletes. A partir de les receptes maternes, al Baby Jalebi s'hi pot menjar una amanida fresca i sorprenent com la *dahi bale* (amb samosa, patata i iogur), una ocre tendra amb l'arrebossat subtil i fumet de la casa, un pollastre *tikka masala* espectacular - dels millors que hem tastat! - i un *palak paneer* (espinacs amb formatge) cremós i deliciós. Les postres, tradicionals,

també són un encert: tant el *jalebi* (cruixent, dolcíssim, addictiu: ara entenem la Kishwar!), com el *gulab jamun* (boletes de massa emborratxades i especiades) o el *ras malai* (tres insòlites textures de llet). L'encarregat del restaurant és el gendre de la Kishwar, en Khan,

tot bigotis i amabilitat. Al migdia tenen un menú per deu euros i mig que inclou plat principal més acompanyament, beguda i postres. Segueixen amb la filosofia que els caracteritza: menjar de qualitat a preus populars, i això s'agraeix, ara que l'*street food* està de moda i qualsevol *taco* costa un colló de mico.

Cèntric, assequible, sorprenent... El Baby Jalebi té totes les qualitats dels seus predecessors i el gran atractiu d'acostar-nos d'una manera casolana i autèntica, viscuda, a la cuina de carrer del Pakistan. ■

DE QUÈ VA...

Cuina casolana pakistanesa: un homenatge a les receptes de la mare.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

La carta està plena de sorpreses: trieu i remeneu.

→ Baby Jalebi.
Gran Via, 452.
M: Rocafort.
T. 677 834 117. 20 €.

El Sopapu

→ Ginebra, 22.

M: Barceloneta. T. 651 62 85 71. 15 €.

FOTOS: MARIA DIAS

RESTAURANT DE LA SETMANA

L'ENSALADILLA RUSSA ÉS una ruleta ídem (l'altre dia em van clavar set euros per una cosa normalaleta al Poblenou profund!). Disjuntiva: o fas colzes per trobar barra als llocs de tota la vida, o et sotmets a la ruleta de la ració de disseny. Bé, El Sopapu –els baixos d'un quart de casa a la Barceloneta, a una cantonada d'un superpoblat Jai-Ca– és un bar de tapes de la Barceloneta com Déu mana. Ni més ni menys. I acaba d'obrir.

M'assec en una de les quatre tauletes altes i vaig de cara a barraca amb la meua tetralogia fetitxe: cerveseta, braves, bomba i capipota. Em sento recompensat per haver escollit capipota. Res d'aquell *remake* a la catalana dels *callos*; això és un capipota canònic, vermell cridaner que t'obre la gana, amb un equilibri perfecte entre gelatina i carn, i un sabor suau, amb la picada d'ametlla i julivert ben present i que no té res a envejar als dels grans llocs d'esmorzar de traginer. Les braves bé, gràcies (potser ja no cal anar-ne demanant pel món, se m'acut), i el cambrer, en Jaume, en lloc d'una bomba de carn me la porta de pop (trinxat i guisat, no pas a la gallega, ben bona). Tiren la canya bé, i en Jaume m'explica que ell als 16 anys ja treballava al Vaso de Oro. I que tot el que s'hi menja –el pròxim dia cauran els seitons arrebossats– ho prepara des de zero la seva mare, la Manuela Comí. Un bar de tapes a la Barceloneta, de gent de la Barceloneta i amb cuina de la Barceloneta. Oi que sembla estrany? ■ **Ricard Martín**

DE QUÈ VA...

Bar nou de tapes clàssiques, amb excel·lent relació qualitat-preu.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

És un glop d'aire fresc entre l'alta cuina i la clavada.

NO T'HO PERDIS

GRANS ÈXITS SANT PAU

→ Moments. M: Passeig de Gràcia. T. 93 151 87 81. 179 €.

Us cou no haver pogut anar a sopar al Sant Pau de la Ruscaldeda? Esteu de sort. Raül Balam resumeix 30 anys de l'univers gastronòmic familiar en el nou menú de degustació del Moments, Sant-Pol-Tokyo-Barcelona; quinze passes que fan un repàs transversal d'una cuina que ha marcat l'alta gastronomia. El viatge comença a Sant Pol amb plats puristes (pèsols amb porro i menta), segueix amb la fusió del Japó i el Maresme (soja *meets* calçots) i arriba a Barcelona amb la part més tècnica. Per exemple, el gelat de maduixa de gel fet al moment! ■

RAVAL BRUNCH

25 !!!
EUROS

DOMINGOS 12:00 - 16:00H

¡JAMÁS HAS VISTO UN BRUNCH IGUAL! EN VARIOS AMBIENTES Y CON DJ EN DIRECTO. DISFRÚTALO TODOS LOS DOMINGOS. 360° BAR TERRAZA 11ª PLANTA Y B LOUNGE RESTAURANTE.

Hotel **Barceló Raval**
Rambla del Raval 17-21
08001 Barcelona
Tel: 93 320 14 90
barceloraval.com

Beure

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/bars

BAR DE LA SETMANA

Slow

→ París, 186.
M: Diagonal. T. 93 368 14 55.

EN PACO BRETAU, llegenda viva de la cocteleria catalana, ha deixat l'Slow en bones mans. Em rep el Fran Mekk, el *head bartender* d'aquest elegant híbrid de cocteleria i club, amb una discoteca al pis superior. L'acompanyen a la barra Samuel Díaz i Diego Latina. És un equip jove, atrevit i un punt canalla. I es posa *cachondo* amb els reptes.

D'aquesta pulsio neix *A Forest*, una carta inspirada en la natura. Tundra, selva, bosc, sabana... Els divuit còctels evoquen els biomes

DE QUÈ VA...
Cocteleria d'alt nivell, amb un club que abaixa la persiana a les cinc de la matinada.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
La nova carta fusiona cocteleria experimental i alta cuina: 13 € la copa.

de tot el planeta. Són receptes trencadores que es preparen com plats d'alta cuina i disparen la imaginació amb detonacions sensorials. Per això tenen tres mides de canyes, perquè tingueu el nas ben a prop dels originals recipients i activeu l'olfacte.

Les fronteres que separen cocteleria i gastronomia s'esvaeixen. L'increïble Quercus, un Dry 2.0 antològic amb oli

d'allium, vodka infusionat amb llonganissa, ginebra, vermut blanc, bíter d'api i tomàquet *cherry*, és un experiment punk amb retrogust de... pa amb tomàquet?!? El Mokh, amb whisky, vermut vermell, xarop de remolatxa, brandi i una crosta de molsa, és un festival de matisos. Així funciona un dels laboratoris més transgressors de l'actual cocteleria barcelonina: poseu-vos la bata. ■ **Oscar Broc**

VI DE LA SETMANA

Bordón Anglade

→ DO Rioja. 13,5%. 27 €.

Un homenatge al fundador de les bodegues francoespanyoles. –'franco' ve de franceses, malpensats!–. Només s'elabora en grans anyades: amb tempranillo, graciano i mazuelo de la Rioja Oriental. En l'elegant aroma resalta la fruita vermella madura, i movent la copa en surt un atractiu festival de cacau, balsàmics, xocolata i cafè. Divuit mesos en bota i dos en ampolla el fan harmoniós. Descaradament clàssic. ■ **Meritxell Falgueras**

EL CÒCTEL

OLINDA

ELS INGREDIENTS

Cachaça i pisco, amb blat de moro morat, pinya, guaiaba i bíter de cacau.

EL BAR

El Bobby Gin
(Francisco Giner, 47)
presenta carta de primavera.

EL TRUC

Pura fantasia gustativa tropical, on sabor, aroma i textura t'engrapen els sentits.

La Seu

Club Nàutic Sitges

Pic Nic

PREN-NE NOTA

Passegeu-vos per Sitges tapa a tapa

Us esperen fins a 40 restaurants i 40 delicioses tapes en una nova edició de la ruta Sitges Tapa a Tapa

L'HORA DEL VERMUT, una taula a tocar del mar, una cervesa en una mà i una tapa a l'altra. Ja us ho esteu imaginant? Ara que ja tenim aquí la primavera, és el moment perfecte per sortir de la ciutat i gaudir del bon temps i la gastronomia. I aquests dies Sitges és el lloc ideal per fer-ho. Fins al 14 d'abril torna la ruta Sitges Tapa a Tapa en què 40 restaurants de tota la població oferiran les seves millors tapes acompanyades d'un quinto o d'una canya de cervesa Estrella Damm per tres euros.

Si hi aneu amb tren, només arribar a l'estació, i després de passar per l'emblemàtic Casino Prado, trobareu el restaurant La Seu, on podreu degustar *Contradic(c)ión*, una tapa de canelons diferents: d'ànec, verdures, paté de foie-gras, escuma de beixamel, pasta cruixent i parmesà. I als Jardins del Retiro,

darrere el popular centre cultural, podreu assaborir la tapa Tom Jones, una sopa tradicional del nord de Tailàndia feta amb més de vint ingredients i acompanyada d'un tàrtar de gambes. Quina delícia! Si deixeu enrere la plaça del Cap de la Vila i us dirigiu cap al mar, trobareu restaurants a banda i banda del passeig Marítim.

Al sud, per exemple, podreu degustar la versió freda d'arròs negre amb sèpia i gamba del restaurant Pic Nic. I ben al costat de la bonica parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla, símbol de Sitges per excel·lència, hi trobareu el 13 Llunes, on podreu degustar una tapa de llagostins i verdures en esfera de tempura de mar, maionesa de wasabi i escuma d'alga wakame i llima. Els llocs i les tapes són tan variats que us voldreu quedar a viure a Sitges! ■

→ Fins al 14 d'abril. www.gastronosfera.com

Petits plaers per al paladar

AQUESTA NO ÉS una ruta gastronòmica qualsevol! En els 40 restaurants que hi participen trobareu una gran varietat de tapes on la creativitat i el bon gust són els protagonistes. Des de tacos, cebiches i hamburgueses fins a *poke bowls*, tàrtars i coullants. No us podreu resistir a tastar la fusió de gyozas japoneses farcides de porc ibèric, la mousse de crema de calçots amb salsa de xató i brandada o un verat lleugerament curat i fumat sobre síndria osmotitzada, amb salsa de soja, amanideta d'alga wakame i salsa de llimona i mel. Salat, picant,

amb punts dolços i fins i tot amb sorpreses... hi trobareu tapes per a tots els paladars!

Els Jardins del Retiro

Tendències

Més artistes potents a
timeout.cat/creadores

MARIA DIAS

ENS INSPIRA

Bufetada cromàtica

Parlem amb Martina Manyà, la il·lustradora i artista plàstica que ha tacat de color la roba d'Ana Tichy. Per Eugènia Sendra

L'OBRA DE MANYÀ impacta: és una glopada de color que es materialitza en diferents suports i tècniques. També s'escampa per la roba i es pot vestir, gràcies a la nova col·laboració que signen amb la dissenyadora Ana Tichy, que descobriria l'artista i les seves monotípies a Plom Gallery. Martina Manyà va estudiar Belles Arts a Barcelona i va posar rumb a Lisboa; la ciutat la va atrapar tant que s'hi va quedar onze anys.

Allà va treballar en una associació cultural –“Volia fer coses pràctiques i treballar en equip”, reconeix–, va estudiar il·lustració i va publicar el seu primer treball, un àlbum infantil il·lustrat amb l'editorial lisboeta Orfeu Negro. Ara enllesteix el segon llibre amb ells, una adaptació d'un text budista, i té entre mans un projecte sobre dones, ramaderia i muntanya vinculat al centre d'art de Farrera, al Pallars Sobirà. Es mou entre la il·lustració i la pintura i compagina els encàrrecs amb el treball personal, paisatges abstractes i composicions a base de taques, amb el color

com a protagonista. El seu univers remet a Miró, un artista del qual es va amarar de petita i que porta “molt endins”, reconeix. ■

Sobre la taula
Entre els llibres de Manyà descobrim la col·lecció d'aiguaforts de natura salvatge i màgica pintada per Amandine Meyer, de Misma Editions.

Projectes macos
Ha col·laborat amb la Mostra de Films de Dones i projectes originals que engeguen com la revista *Branca*. Més projectes al seu web. → martinamanya.com

Color field
Reivindica Helen Frankenthaler, artista abstracta del moviment Color Field, i lamenta que no l'hi descobrissin a la universitat.

BRUSA

És uns dels models més bojós de la col·lecció que han fet amb Tichy (també signen la dessuadora de la paret).

PANTALONS

Els hi va regalar una amiga.

SABATES

Una forma clàssica de la mà d'un clàssic com Clarks.

El teu estil

Per Laia Beltran

1

SOBRE RODES

Zara

Julia Roberts, amb americana i malla ciclista, va cristal·litzar un dels *looks* icònics de finals dels 80. I Zara el reivindica amb valentia, tant pels colors fluor com pel mallot a joc.

→ 15,95 €. www.zara.com

2

SUPERSTARS

Adidas

Les estrelles del hip-hop dels 80 van treure de la pista de bàsquet aquestes Adidas Superstar 80s Decon, que ara s'actualitzen amb un aire més minimal.

→ 70 €. www.adidas.es

3

DENIM ÀCID

& Other Stories

"Com més usats semblin, millor". & Other Stories ha recuperat el lema del denim dels 80 amb aquests texans de cotó orgànic, tall recte, cintura alta i fidels a l'efecte lleixiu.

→ 79 €. www.stories.com

4

CUES AMUNT

MyAccessories London

Han passat gairebé 30 anys, però els *scrunchies* tornen a ser *cool*. En colors fluor, o bé estampats, o amb aplicacions... Tu tries quin, però la cua sempre ben alta!

→ 8,50 €. www.asos.com

EL CALAIX DEL SASTRE

Banda sonora

→ larvinmusic.com
22 cançons per recordar i celebrar els 25 anys de la capçalera musical *Mundo Sonoro*. Los Planetas, Astrud, Nacho Vegas, Standstill, Ojos de Brujo, Dover i d'altres protagonitzen el doble vinil a la venda el 5 d'abril (29,95 €).

Per molts anys!

→ KR Store @kriziarobustella
Fa deu anys que va sortir a la carretera amb l'*sportdeluxe* i segueix vestint-nos originals i còmodes. Krizia Robustella i el seu espai són una referència de l'altra moda i divendres 12 celebra l'aniversari amb amics. Passeu a felicitar-la!

Plats d'autor

→ lafabricadeporcelana.es
Dedicats al disseny i la manufactura de productes de porcellana, La Fàbrica de Porcelana llança *Revolver*, una col·lecció que recupera la vaixel·la clàssica de la mà d'artistes com José A. Roda. Són peces d'edició limitada.

L'art d'emocionar

→ ajuntament.barcelona.cat/museudeldisseny
L'11 d'abril tindrà lloc una nova Jornada de Tendències i Creativitat al Museu del Disseny, dedicada a les emocions i l'experiència sensorial. Amb tallers i conferències com les del pensador Gilles Lipovetsky.

Escapades

Perquè els barcelonins necessiten de tant en tant agafar aire
lluny de la millor ciutat del món

Amb:

La Colònia Güell, més que Gaudí

Fem una visita a fons amb FGC a aquest espai tan especial de Santa Coloma de Cervelló

EL GRAN RECLAM per visitar la Colònia Güell, a la comarca del Baix Llobregat, és l'espectacular cripta obra d'Antoni Gaudí. D'aquesta magnífica construcció, declarada patrimoni de la humanitat per la Unesco, n'hem parlat en alguna altra ocasió. Així que avui volem centrar la nostra atenció en altres elements molt interessants que podreu trobar en aquesta colònia industrial d'origen modernista que ens fa viatjar en el temps per l'atmosfera de finals del XIX que s'hi respira.

Un edifici singular és Cal l'Ordal, obra de Francesc Berenguer i Joan Rubió. La seva fesomia recorda la de les masies, i de fet hi vivien els agricultors que treballaven al camp. Cal l'Espinal també porta la signatura de Joan Rubió, i està considerat l'habitatge de més qualitat de la colònia impulsada per Eusebi Güell; hi feia vida

COM ARRIBAR-HI...

Els trens d'FGC de les línies S3, S4, S8 i S9 s'aturen a l'estació de Colònia Güell.

ON MENJAREM...

A El Racó de Can Valentí (antic Can Solé), matèria primera senzilla i passió en l'elaboració. L'especialitat, els cargols a la llauna.

→ www.turistren.cat

l'encarregat de l'administració de l'empresa. Parlant de Güell, a l'indret s'hi conserva la masia del segle XVIII on va residir abans d'alçar-se la colònia.

El lloc tenia pràcticament tots els serveis que podem trobar a qualsevol població, i per tant també hi trobareu l'escola, un teatre, un ateneu, una fonda, la casa del Metge, on hi havia atenció mèdica i farmàcia... El Convent de les Monges era la residència de les monges carmelites; tenien cura dels malalts i vigilaven els nadons dels treballadors. En definitiva, tot un món per

descobrir, el de la Colònia Güell, i on podeu arribar fàcilment amb transport públic. Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) hi té parada de tren, i a més a més posa a disposició dels clients un bitllet combinat que inclou anada i tornada de dues zones, l'entrada a la cripta i una guia d'àudio. Els caps de setmana circula un tren decorat com si fos l'interior de la cripta; si el voleu agafar, i així començar-vos a ambientar, sapigau que surt de la plaça d'Espanya a les 10.58 h. De la Colònia Güell en torna a les 14.11 h. ■ Xavi Amat

FINANCIADO POR:

GPS GIRANDO
POR
SALAS

CONCIERTOS #GPS9 CATALUNYA ABRIL/MAYO

BARCELONA

ESJAVA

13/O4 SIDECAR

LA REGADERA

10/O5 ALMO2BAR

TARRAGONA

LA PLATA

19/O4 SALA ZERO

CRUDO PIMENTO

03/O5 SALA ZERO

GIRONA

RAÚL RODRÍGUEZ

16/O5 SUNSET JAZZ CLUB

LLEIDA

RAÚL RODRÍGUEZ

17/O5 MANOLITA NIGHT LIFE

+ INFO: GIRANDOPORSALAS.COM

CON LA COLABORACIÓN DE:

mondo
Sonoro

Mariskal Rock

ESCENARIOS
AGENCIA PRODUCTORA DE A.A.V.A.

radio 3

11, 12, 13
d'abril

1er Concurs de Fotografia Gastronòmica a Instagram

♥ 4000€ EN PREMIS!

 BORN GOURMET *Photo*

inscripcions a barcelonaborngourmet.com

organitza

BARCELONA
BORN
GOURMET

FUJIFILM
X

scoot

TimeOut
BARCELONA
 PHOTOLARI

ESTRELLA
D'OR

BORN
COMERC
Associació de
comerciants del
Born-El Born

col·labora